

श्रीलक्ष्मणेश्वर—जैनप्रथमालायाः प्रथमो मणिः

श्रीस्याह्वायिते नमः

श्री आत्म-कमल-लब्धिश्वरीश्वरेभ्यो नमः

श्री जैन व्रतविधि संग्रह.

ऋषिकुलकिरीट, व्याख्यान-वाचसपति, आगमप्रज्ञ, शासनप्रभाकर जैनाचार्य श्रीमद्विजयलब्धिश्वरीश्वरजी
महाराजना पट्टप्रभाकर आचार्य श्री विजयगंभीरसूरीश्वरजी महाराजश्रीना सदुपदेशथी

सहायकः—

श्री जैनसंघ-सद्रास.

प्रकाशकः—

शा. चंदुलाल जमनादास.

आग्रति योनी
प्रत. १०००

{
वि. सं. १९९४.
वीर सं. २४६४.

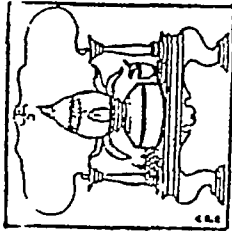
मूल्य ०-८-०

व्यवस्थापक तथा प्रासिद्धानः—

शा. चंडुलाल जमनादास

शु. कृष्णी

से. छायापुरी—बरोडा स्टेइट

सुरकः—

शेठ देवचंद दामजी

आनंद प्रीन्टिंग प्रेस

भावनागर

प्राक् कथनः—

मुक्त महाशयो ! जणावतां अत्यंत हर्षे प्राय छे के, नीचे जणावेल ग्रन्थमाळाना उत्प्राशुक व्याख्यान-वाचस्पति, आगमपत्र शासन-प्रभावक जैनाचार्य श्रीमद्विजयलब्धिसूरीस्वरजी महाराजनाः विद्वान्-शिष्यरत्न पूज्यपाद् श्रीगंगीरविजयजी (हाऊमां-तेजोश्रीना पट्टप्रभावक आचार्य श्रीविजयगंगीरस्वरिजी) महाराजश्रीनुं चातुर्मास मद्रास शहरमां वि. सं. १९८४नी सालमां एएल ते प्रसंगे पूज्यश्रीए सद्विज्ञान प्रचारार्थे उपदेश आपतां त्यांना श्रीसंघे ते उपदेश सहर्ष शिरोमान्य राखी मद्-ज्ञानप्रचारार्थे आर्थिक सहाय आपी हती. एसांथी अत्यन्त उपयोगी ग्रन्थो बहार पाडनारी " श्री लब्धिसूरीस्वर-जैन ग्रन्थमाळा " नी शरुष्मात करवामां आवे छे.

आ ग्रन्थमाळाना प्रथम मणीने जनता समक्ष रज्जू करतां जणाववानुं के, जुदा जुदा स्थळोएथी विविध विषयक अनेक ग्रन्थोनुं प्रकाशन प्राय छे, छतां पण आजती जैन जनताने अत्यन्त उपयोगी ग्रन्थोनी जरूरीआत रहे छे, तेमां पण तात्कालिक उपयोगमां भावनाए एवा अपूर्व-विधिविधानना ग्रन्थोनी अतीव आवश्यकता होवाथी आ " जैन व्रतविधि " नामना ग्रन्थने प्रकाशन करवानी फरज पडी छे.

अशाविधि बहुतुळ संयोगोना अभावे ग्रन्थोना प्रकाशनकार्यमां जे विलंब थयो छे तेने जनता दरगुजर करशे एज अभ्यर्थना. आ ग्रन्थमां आर्थिक सहाय मळवा छतां कीमन केम ? तो तेना जवाबमां जणाववानुं के ग्रन्थोतो दुरुपयोग न थाय अने

विशेष प्रचार थाय ते हेतुयी किंमत राखवामां आवेल छे, अने तेनी जे आवक थशे तेमांथी बीजा नवीन ग्रन्थो बहार पाडी जनताने विशेष लाभ थांय अने ज्ञान भक्तियो लाभ मळें ते मुख्य उद्देशथी किंमत राखवामां आवी छे.

उपकारः—

जैन व्रतविधि नामक ग्रन्थनी पहेली आवृत्ति बहादुरपुरना शा. कस्तूरचंद करमचंद तथा छाणीना चंदुलाल मगनलाल तरफथी बहार पडी हती, तेमां सकलागमरहस्यवेदी शासनमान्य जैनाचार्य श्रीमद्विजयदानसूरीश्वरजी महाराज अने व्याख्यान-वाचस्पति आगमप्रज्ञ शासनप्रभावक जैनाचार्य श्रीमद्विजयलब्धिसूरीश्वरजी महाराजे आगमवांचनादि अनेक शासन प्रभाव-नाना कार्योमांथी पोतानो अमूल्य समय काढीने सुधारोवधारो करवामां जे परिश्रम उठाव्यो ते साटे बजे महात्माओनो तेमज उपदेशदाता आचार्य श्रीविजयगंभीरसूरिजी महाराजनो अने श्रीमद्रास जैनसंघे सद्-ज्ञान प्रचारार्थे आर्थिक सहाय्य आपी पोतानी लक्ष्मीनो सद्बुध्य कर्यो तेथी तेमनो उपकार मानवानुं विसरता नथी.

वीर संवत् २४६४ }
विक्रम संवत् १९९४ }

व्यवस्थापकः—

चंदुलाल जमनादास

अनुक्रमसंगिका:—

१ प्रवृत्त्या (वीक्षा) विधि	१
२ वृत्ती वीक्षा विधि	७
३ वृत्तोगारण विधि (ब्रह्मचर्यादि व्रत उच्चारण विधि)	११
४ प्रायश्चित्त विधि	१४
५ सम्यक्पच्य आरोपण विधि	१७
६ तौर्यमाल गङ्गाशयानी विधि	१८
७ वार मासे काउस्मण कथानो विधि	१९
८ तोष विधि	२९
९ उपधान विधि	२१

श्री लब्धिमयीश्वर—जैन ग्रन्थमालाना छपाता ग्रन्थो:—

भारंभासिदि—श्रीउदयप्रभदेवम्वरीश्वरिविरचित संस्कृत टीका साथे

दीर्घप्रश्नोत्तराणि—श्रीकीर्तिविजयगणिसंस्तुचित

॥ श्रीवीतरागाय नमः ॥

श्री आत्म-कमल-लब्धिसुरीश्वरेभ्यो नमः ॥

श्रीजैन व्रतविधि संग्रह

॥ अथ प्रव्रज्या (दीक्षा) विधि ॥

प्रथम दीक्षा आप्ताना टेक्ताणे (चैत्य, बड, आसोपालव, आंवा प्रमुख सारा स्थाने) आवी, श्रीफल हाथमां ग्रहण करी नांदने पण प्रदक्षिणा आपवी. पछी उचरासण करीने प्रथम इरियातहि पडिक्की, एक लोणससतो काउससग करी पारी प्रणट लोणसम कहेणो. पछी चमामसण दइ इच्छाकारेण संदिसह सगवन् । मुहपत्ति पडिलेहुं. इच्छं, कडी मुहपत्ति पडि-सेरीने समससण दइ इच्छकारी सगवन् । तुम्हे अम्हं सम्यक्त्वसामायिक, सुतसामायिक, सर्वविरतिसामायिक आरोपा-

(१) तेसणे सम्यक्त्व पहेसां वषयुं होय तेसने साटे ए पाठ न बोलवा.

वशिष्ठं, नंदिकड्डावशिष्ठं, वास निक्षेप करी, एम शिष्य त्यारे कहे त्यारे गुरु माथे वासधेप नवकार त्रण गणवापूर्वक नाखे. पछी खमासमण दइ इच्छकारी भगवन् ! तुम्हे अग्रहं सम्यक्त्वसामायिक, श्रुतसामायिक, सर्वविरतिसामायिक आरोपावशिष्ठं नंदिकड्डावशिष्ठ. देव वंदावो एम शिष्य कहे त्यारे गुरु कहे-वंदावेमि. शिष्य कहे इच्छं. गुरु शिष्यने पोताना हाबे पडखे राखीने संघ समक्ष देव वंदावे. खमा० दइ इच्छाकारेण संदिसह भगवन् ! चैत्यवंदन करुं ? इच्छं कही पार्श्वनाथनुं अंगर शांतिनाथनुं चैत्यवंदन करे.

॥ अथ चैत्यवंदन ॥

ॐ नमः पार्श्वनाथाय विश्वचिंतामणीयते । ह्रीं धरणेन्द्र वैरोढ्या पद्मादेवीयुतायते ॥ १ ॥
शांतिबुष्टिमहापुष्टिधृतिकीर्तिविधायिने । ॐ ह्रीं द्विद्वय्यालवैतालसर्वाधिब्याधिनाशिने ॥ २ ॥
जया जिताख्या विजयाख्या पराजितयान्वितः । दिशां पालैर्ग्रहैर्धैर्चैर्विद्यादेवीभिरन्वितः ॥ ३ ॥
ॐ असिआउसाय नमस्तत्र त्रैलोक्यनाथताम् ! । चतुष्पष्टिसुरेन्द्रास्ते भासन्ते छत्रचामरैः ॥ ४ ॥
श्रीशंखेश्वरमंडन ! पार्श्वजिनप्रणतकल्पतरुकल्प ! । चूरय दुष्टव्रातं पूरय मे वांछितं नाथ ! ॥ ५ ॥

पद्मी जं क्रीडि, नमुत्पुणं, अरिहंतचेहभाणं, अमृत्य कही एक नवकारनो काउस्सग्ग करी पारी, नमोऽईत् कही नीचे नम्वेली थोय कहेवी.

अहंस्तनोतु स श्रेयः—श्रियं यदुद्धानतो नरैः । अप्यैन्द्री सकलाऽत्रैहि, रंहसा सहसौच्यत ॥ १ ॥

क्याद्याः—सोऽईत्-वीतरागः श्रेयःश्रियं-मोषलक्ष्मीं तनोतु-विस्तारयतु, स कः ? यदुद्धानतो-यस्य ध्यानात् नरैः-मनुष्यैः ऐन्द्री-इन्द्रसम्बन्धिनी अपि सा लक्ष्मीः इत्यौच्यत-इत्यवादि । इतीति किं ? हे लक्ष्मि ! त्वं सकला-सम-स्ता रंहसा-वेगेन सह अथ एहि-अत्रागच्छ इत्यक्षरार्थः ॥ १ ॥

पद्मी लोंगस्स, मखलोए अरिहंतं, अमृत्य कही एक नवकारनो काउस्सग्ग करी वीजी थोय कहेवी.

ओमितिमन्ता यच्छासनस्य नंता सदा यदुद्धीश्च । आश्रियते भवतो भवतो जिनाः पान्तु । रा

क्याद्याः—ते जिनास्तीर्थकराः भवतः—युष्मान् भवतः—संसारात् पान्तु-रचन्तु । ते के ? यच्छासनस्य ओमिति मन्ता पुमान् येषां शासनस्य ॐ इत्यङ्गीकारे इदं शासनं सत्यमेवेति मन्ता मन्यमानः, च पुनरर्थे येषां चरणान्-यदुद्धीन् नन्ता पुमान् सदा-सर्वदा भिया-लक्ष्म्या आश्रियते इत्यर्थः ॥ २ ॥

पद्मी पुग्गस्सरदी, सुग्गस्स मगवओ० वंदणवत्तिमाए, अमृत्य कही एक नवकारनो काउस्सग्ग करी पारी वीजी थोय कहेवी.

नवतत्त्वयुता त्रिपदी श्रिता रुचिज्ञानपुण्यशक्तिमता । वरधर्मकीर्तिविद्या-नन्दास्या जैनगीर्जायात् ॥३॥
 व्याख्या:—जैनगीर्जिनवाणी जीयात्, किंभूता जैनगीः ? नवतत्त्वैर्युता पुनः किंभूता त्रयाणां पदानां समाहारस्त्रि-
 पदी, पुनः किंभूता रुचिः सम्यक्त्वं ज्ञानमवबोधः, पुण्यं चारित्रं तद्व्रता मुनिजातेन पुरुषेण वा श्रिता आश्रिता । पुनः
 किंभूता ? वरः—प्रधानो दयामूलो धर्मः कीर्तिः विश्वसंचारिणी, विद्या केवलज्ञानादिका, आनन्दश्चाव्ययसुखरूपः तेषां आस्या
 स्थानं “ स्यादास्या स्थासना स्थितिरिति ” नाममालावचनात् ॥ ३ ॥

पछी सिद्धाणं बुद्धाणं कही श्री शान्तिनाथ आराधनार्थं करेमि काउस्सगं बंदणवत्तिआए, अन्नत्थ कही एक लोगस्सनो
 काउस्सग (सागरवरगंभीरा सुधी) करी पारी नमोऽहंत् कही चोथी थोय कहेवी.

श्रीशान्तिः श्रुतशान्तिः प्रशान्तिकोऽसावशान्तिमुपशान्तिम् ।
 नयतु सदा यस्य पदाः सुशान्तिदाः सन्तुसन्ति जने ॥ ४ ॥

व्याख्या:—असौ श्रीशान्तिः अशान्ति अकल्याणं उपशान्ति नयतु, किंभूतः श्रीशान्तिः ? श्रुता विख्याता शान्ति-
 भद्रं मोचो वा यस्यासौ श्रुतशान्तिः । पुनः किंभूतः प्रशान्तिः प्रशमः क्षान्तिर्विद्यते यस्य स ‘ शेषाद्वा ’ कच् प्रत्ययः,
 प्रशान्तिकः । स कः यस्य श्रीशान्तेः पदाः सदा जने लोके सुशान्तिदाः संतुसन्ति सम्पूर्वकः ‘ तुस हस लस रस शब्दे ’
 धातूनामनेकार्थत्वात् सम्यक्प्रकारेण तुसन्ति विद्यन्ते सन्तुसन्ति इत्येकमेव क्रियापदम् ॥ ४ ॥

धी द्वादशांगी आराधनार्थं करेमि काउस्मगं वंदंगवत्तिआए, अन्नत्य कही एक नवकारनो काउस्मग करी पारी नमोऽर्पने कही पाचमी थोय कहेवी.

सकलार्थसिद्धिसाधन-बीजोपांगा सदा स्फुरदुपाङ्गा । भवताऽनुपहतमहा, तमोपहा द्वादशाङ्गी वः । ५
न्याख्याः—द्वादशाङ्गी वो घुष्मकं तमोपहा भवतात् तमोऽज्ञानमपहन्वीति तमोपहा । किंभूता द्वादशाङ्गी ? सक-
नाथेभिर्द्विनामनस बीजभूतान्युपाङ्गानि यस्यां सा, पुनः किंभूता ? सदा स्फुरदुपाणि उपसमीपे अङ्गानि यस्याः सा,
पुनः किंभूता ? अनुपहतो महो मशोत्सवो यस्याः सा अनुपहतमहा ॥ ५ ॥

भूतदेवता आराधनार्थं करेमि काउस्मगं, अन्नत्य कही एक नवकारनो काउस्मग करी पारी छडी थोय कहेवी.

वद वदति न वाग्वादिनि ! भगवति ! कःश्रुतसरस्वतिगमेच्छुः ।

रंगत्तरंगमतिवर-तरणिस्तुभ्यं नम इतीह ॥ ६ ॥

न्याख्याः—हे भगवति ! वाग्वादिनि ! त्वं वद, श्रुतसरस्वति-श्रुतसमुद्रे गमनं कर्तुमिच्छुः कः पुमान् तुभ्यं नम
शी इह न वदति अपि तु वदत्येव । किंभूतः पुमान् ? रंग-त्तरंगमतिरेव वरा तरणिर्नैयस्य सः रङ्गत्तरङ्गमतिवरणिः ॥ ३
धी शामनेदेवता आराधनार्थं करेमि काउस्मगं, अन्नत्य कही एक नवकारनो काउस्मग करी पारी नमोऽर्पे कही
आराधी थोय कहेवी.

उपसर्गवलयविलयन-निरता, जिनशासनावनैकरताः। द्रुतमिह समीहितकृते, स्युः शासनदेवता भवताम्
व्याख्याः—शासनदेवता द्रुतं-शीघ्रं इह धर्मकृत्ये भवतां युष्माकं समीहितकृते स्युः। किंभूताः शासनदेवताः ?
उपसर्गवलयविलयननिरताः उपसर्गानां वलयं तस्य विलयनं-भेदनं तत्र निरताः। पुनः किंभूताः ? जिनशासनावनैकरताः
जिनानां शासनं तस्यावनं रक्षणं तत्र एकमद्वितीयं यथा भवति तथा रताः प्रवृत्ताः ॥ ७ ॥

समस्त वैयावच्चगराणं संति०सम्मदिट्टि समाहिगराणं करेमि काउस्सगं अन्नत्थ कही एक नवकारनो काउस्सग करी
पारी नमोऽहत् कही आठमी थोय कहेवी.

संधेऽत्र येगुरुगुणौघनिधे सुवैया-वृत्यादिकृत्यकरणैकनिबद्धकक्षाः ।

ते शांतये सह भवंतु सुराः सुरीभिः, सदृष्टयो निखिलविघ्नविघातदक्षाः ॥ ८ ॥

व्याख्याः—ते सुराः-देवाः सुरिभिः-देवीभिः सहात्रास्मिन् सङ्घे शान्तये भवन्तु । ते के देवाः ? ये सुवैयावृत्यादि-
कृत्यकरणैकनिबद्धकक्षाः, सुष्ठु वैयावृत्यादि च तत् कृत्यं च सुवैयावृत्यादिकृत्यं तस्य करणं तत्र एकाऽद्वितीया निबद्धा
कक्षा प्रतिज्ञा यैस्ते । किंभूते सङ्घे ? गुरुगुणौघनिधे गुरवश्चते गुणाश्च गुरुगुणास्तेषामोघः समूहस्तेन निघः सम्पूर्णस्तस्मिन् ।
किंभूताः सुराः सदृष्टयः सत्प्रधाना दृष्टियेषां ते सदृष्टयः सम्यग्दृष्टय इत्यर्थः । पुनः किंभूताः सुराः ? निखिलविघ्नस्य
विघातने नाशकरणे दक्षाः-प्रवीणा इत्यर्थः ॥ ८ ॥

ते पत्नी एक नवकार गणति त्रैविनि नम्रयुगं, जावति चेद्भांडं, जावत केवि साह्र अने नमोऽर्हत् कही नीचे मुजब
पंचपरमेष्ठी स्तव कहेतु.

॥ अथ पंचपरमेष्ठी स्तवः ॥

ओमिति नमो भगवन्मो, अरिहंतसिद्धायरियउवज्जाय । वरसन्वसाहुमुणिसंधधम्म-तित्यप्पवयणस्सा । १ ।
सप्पणवं नमो तह भगवई-सुअदेवयाइ सुहयाए । सिवसंति देवयाए सिवपवयण देवयाणं च ॥ २ ॥
इंदागशिजमनेरईय वरुण वाऊ कुवेर ईसाणा । वंभोनायुत्तिदसण्हमविय सुदिसाणपालाणं ॥ ३ ॥
सोमयमवरुणवेसमणवासवाणं तहेव पंचण्हं । तह लोगपालयाणं सुराइ गहाण य नवण्हं ॥ ४ ॥
साहंतस्स समक्खं, मज्झमिणं चैव धम्मणुट्टाणं । सिद्धिमविघं गच्छउ, जिणाइ नवकारओधायिणं ॥ ५ ॥

पछी जय वीयराय संपूर्ण कहेवा.

॥ इति देववंदन विधि ॥

त्यारपछी प्रतिमाजीने पडदो करावी खुब्ला स्थापनाजी सामे वांदणा चे देवा. पछी समा० दइ शिष्य कहे इच्छकारी
मगान् । तुम्हे अम्हं सम्यक्त्वसामायिक, श्रुतसामायिक, सर्वत्रितिसामायिक, आरोवावणी, नंदिकड्ढावणी, नंदिसुवसंभ-

लावणी काउस्सग करावो. (अहींया जेमणे सम्यक्त्व प्रथम उच्चयुं होय तेमने माटे मात्र सर्वविरतिनो पाठ कहेवो.) गुरु कहे करेह, शिष्य कहे इच्छं, सम्यक्त्वसामायिक, श्रुतसामायिक, सर्वविरतिसामायिक, आरोवावणी, नंदिकड्ढावणी, नंदिसूत्रसंभलावणी, करेमि काउस्सगं. गुरु पण खमा० दई इच्छा० संदि० भगवन् ! सम्यक्त्वसामायिक, श्रुतसामायिक, सर्वविरतिसामायिक आरोवावणि, नंदिसूत्रकड्ढावणि काउस्सगं करं, इच्छं, सम्यक्त्वसामायिक, श्रुतसामायिक, सर्वविरतिसामायिक आरोवावणि नंदिसूत्रकड्ढावणि करेमि काउस्सगं अन्नत्थ कही गुरु शिष्य बने एक लोगस्सनो सागरवरगंभीरा सुधी काउस्सग करे. पारी प्रगट लोगस्स कहेवो. पछी शिष्य खमासमण दइ इच्छकारी भगवन् ! पसाए करी नंदिसूत्र संभळावोजी एम कहे. त्यारे गुरु कहे सांभळो. गुरु खमा० दइ नंदिसूत्र कडुं, पछी गुरु ऊमा थइ त्रण नवकाररूप नंदिसूत्र संभळावी, त्रण वार तेना मस्वके वासवेप नांखे. पछी शिष्य खमासमण दइने कहे-इच्छकारी भगवन् ! मम पव्वावेह मम वेसं समप्पेह. पछी गुरु ऊमा थइ ओधो मुहपत्ति हाथमां लइ, नवकार एक गण्वापूर्वक सुग्गाहियं करेह, एम कहेतां शिष्यनी जमणी चाजुए दशीओ आवे तेम ओवो मुहपत्ति शिष्यना हाथमां जाळवीने (जमीन पर न पडे तेवी रीते) उचर अथवा पूर्व दिशामां शिष्यनुं मुख राखीने आवे. शिष्य इच्छं कही माथे ओधो चढावी नाचे. पछी ईशान खूणामां जइ वस्त्रामरण विगेरे उतारी त्रण चपटी लेवाय तेटला वाळ राखीने मुंडन करावी स्नान करे. स्नान कर्यां पछी इशान खूणामां मुख राखीने साधुनो वेष पहेरे. पछी गुरु पासे आवी मत्तयएण वंदाभि कही खमा० दइ इरि-

यातद्वयं पडिल्ले, एक लोगस्यना काउस्सग करी पारी प्रगट लोगस्य कहेंवो. पछी खमा० दइ इच्छकारी भगवन् !
 मम मुंडानेद, मम गवगभिरुमामाड्यं आगेवेह. गुन० कहे आरोवेमि. पछी खमा० दइ इच्छाकारेण संदिसह भगवन् !
 मुदपति पडिल्लेद ? गुन कहे पडिल्लेद. इच्छे कही मुदपति पडिल्लेही नांदने पडदो करावी चे वांदणा देवा. पडदो कडावी
 तमा० दइ इच्छकारी भगवन् ! तुम्हे प्रहं सम्य०सामा० थु०सामा० सर्व०वि०सामा० आरोवावणी काउस्सग
 करायो. जिन्य एम तहं त्वारे इच्छे करेमि काउस्सगं अन्नत्थ कही गुरु अने शिष्य त्रने एक लोगससनो काउस्सग साग-
 रारगंगीग सुधी करे. पछी प्रगट लोगस्य कहेंवो. पछी मुहूर्त वेलाए जेव आसे त्रण नत्रकार गणवापूर्वक त्रण चपटी
 नेयी. पछी खमा० दइ इच्छकारी भगवन् ! सम्यक्त्व आलापक उचरामोजी. एम कही पृथक् पृथक् नवकारपूर्वक त्रण
 ताम उनगवावो. (प्रथम उचयुं होय तो न बोलवो.)

॥ अथ सम्यक्त्व आलावो ॥

अहस्रं भंते तुम्हाणं समीवे मिच्छत्ताउपडिक्कमामि सम्मतं उवसंपजामि. तं जहा-दव्वओ,
 खित्तओ, काजओ, भावओ, दव्वओणं मिच्छत्तकारणाइं पच्चक्कामि, सम्मतकारणाइं उवसंपजामि,
 नो मे कप्पइ अज्जप्पभिइ, अन्नउत्थिआए वा, अन्नउत्थियदेवयाणि वा, अन्नउत्थियपरिगही-

आणि अरिहंतचेइआणि वा, बंदित्तए वा, नमंसित्तए वा, पुढ्वं अणालत्तेणं आलवित्तएवा
संलवित्तए वा तेसिं असणं वा पाणं वा खाइमं वा साइमं वा दाउं वा अणुप्पयाउं वा खित्तओणं
इत्थं वा अन्नत्थं वा कालओणं जावज्जीवाए, भावओणं जावगहेणं न गहिज्जामि, जाव छलेणं
न छलिज्जामि, जाव संनिवाएणं नाभिभवज्जामि, जाव अन्नेण वा केणइ वा रोगायंकाइणा एस
परिणामो न परिवडइ ताव मे एवं सम्मं दंसणं नन्नत्थ रायाभिओगेणं, गणाभिओगेणं, बलाभि-
ओगेणं, देवाभिओगेणं गुरुनिगहेणं वित्तिकंतारेणं वोसिरामि ।

अरिहंतो महदेवो जावज्जीवं सुसाहुणो गुरुणो, जिणपद्दत्तं तत्तं इअ सम्मत्तं मए गहिअं ।

(आ गाथा पण त्रण वार बोलवी). पछी खमा० दइ इच्छकारी भगवन् ! सर्वविरति आलावो उच्चरावोजी. एम
शिष्य कहे त्तारे पृथक् पृथक् नवकार गणी त्रण वार करेमि भंते उच्चरावे.

करेमि भंते ! सामाइअं सव्वं सावज्जं जोगं पच्चक्कामि, जावज्जीवाए त्तिविहं त्तिविहेणं मणेणं
वायाए काएणं न करेमि न कारवेमि करंतं पि अन्नं न समणुजाणामि तस्स भंते ! पडिक्कमामि

निंदामि गरिहामि अप्पाणं वोसिरामि ।

(ए पाठ शिष्य पश्च पाछळ्यां बोले. अत्रे चोखा मंत्रेला वासचेपमां मेळवीने चतुर्विध संघने आपवा.)

पक्षी शिष्य स्वमा० दइ इच्छकारी भगवन् ! तुम्हे अम्हं सम्यक्त्वसामायिक श्रुतसामायिक, सर्वविरतिसामायिक आरोवी, चीजुं स्वमा० दइ इच्छकारी भगवन् ! तुम्हे रोवेह, चीजुं स्वमा० दइ संदिसह किं मणामि ? गुरु कहे वंदित्तापवेह. इच्छं. श्रीजुं स्वमा० दइ इच्छकारी भगवन् ! तुम्हे अम्हं सम्य०मा० श्रुतमा० सर्वविरतिसा० आरोवीयं इच्छामो अणुसट्टि गुरु० कहे. आरोवीयं आरोवीयं स्वमासमणाणं हत्थेणं सुत्तं अत्थेणं, तदुमयेणं समं वारिज्जाहि अत्थेसिं च पवज्जाहि गुरु गुणेहि बुद्धिज्जाहि नित्थारपारगाहोह. इच्छं कही चोथुं स्वमा० दइ तुम्हाणं पवेइयं संदिमइ साहूणं पवेएमि ? गुरु कहे. पवेह. इच्छं पांचमुं स्वमा० देइ चारे बाजु एक एक नवकार गगता अने गुरुने नमस्कार करता त्रण प्रदक्षिणा देवी. गुरु प्रमुख चतुर्विध संघ त्रण वखत दीक्षितना मस्तक उपर तामचेप नासे. छट्टु स्वमा० दइ तुम्हाणं पवेइअं साहूणं पवेइयं संदिसह काउस्सगं करेमि ? गुरु कहे करेह. इच्छं कही मातुं स्वमा० दइ इच्छकारी भगवन् ! तुम्हे अम्हं सर्वविरतिसामायिक स्थिरकरणार्थं करेमि काउस्सगं. अत्तथ कही एक लोगस्सनो काउस्सग सागरवरगंभीरा सुधी पारी प्रगट लोगस्स कहेवो. पक्षी स्वमा० दइ शिष्य कहे इच्छकारी भगवन् ! मम नामठवणं करेह. ते पक्षी गुरु वासानिक्षेप करता नाम स्यापे. दिगंबंध आ प्रमाणे:-नवकार गणवापूर्वक कोटिगण, वयरी-

१ गुरु वयारे आवेश आपे त्तारे शिल्पे वरेक वखते इच्छं कहेवुं.

श्री जैन
व्रत विधि.

॥ ६ ॥

शाखा, चांद्रकुल, आचार्य _____, उपाध्याय _____, प्रवर्तिनी _____, एम
कहेबुं. तमारा गुरुतुं नाम _____, तमारुं नाम _____, ए प्रमाणे त्रय वखत कहेबुं. पछी गुरु
वासक्षेप नांखे. पछी सज्जाय करवा काउससग करी खमा० दइ पञ्चखाण करे. पछी नवदीचित, गुरु तथा
सर्व साधुने वांदि. पछी साधवी श्रावक श्राविका नवदीचितने वांदि. पछी खमा० दइ इच्छकारी भगवन् ! पसाय करी
हितशिचाप्रसाद करोजी एम शिष्य कहे त्यारे गुरु देशना आपे. पछी वाजतेगजते सकळ संघ साथे देहरासर जवुं. पछी
उपाश्रये आवी इशान खूणा तरफ मों राखी एक बाधापारानी नवकारवाळी नवीन दीचित पासे गणाववी.

॥ इति प्रव्रज्या विधि ॥

१ श्री दीक्षा लेनार होय तो प्रवर्तिनी नाम देबुं.

॥ अथ बडीदीक्षा विधि ॥

त्रयने चोरे दिग्गत् नो हान् तुवी वस्ति शुद्ध करवी. नांद मंडावनी, सवापांच सोर चोखाना पांच सायीआ करावना, चौमुवडी पधरावना. चोरे वाजु दीपक अने धूरा रत्नावो, सवापांच रुपीया प्रभुनी पलाठीमां मूकवा, पांच श्रीफळ पांच नायीआ उपर मूकवा. पछी चोरे वाजु एक एक नवकार गणी त्रण प्रदक्षिणा देवो.

पत्रो स्वमा० दइ इरियावडी पडिकपी, एक लोगस्मनो काउस्सग करी प्रगट लोगस्स कहेवो. पछी स्वमा० दइ इच्छा० धीदि० गग० मुद्रपत्ति पडिलेहें. गुरु कहे पडिलेहें. इच्छें कही मुद्रपत्ति पडिलेही स्वमा० दइ इच्छकारी भगवन् ! तुम्हे राळें पंचमहाव्रतं रामिभोजनविरागण पष्ठं आरोधावणी, नंदिकट्टावणी वासनिसेव करो. गुरु कहे कोमि इच्छें. पछी गुरु वागचेर वेपी मय्यक्त उपर त्रण वखन नांसे. पछी स्वमा० दइ इच्छकारी भगवन् ! तुम्हे आम्हें पंचमहाव्रतं गत्रिभोजन-विरागण पष्ठं आगेसावणी, नंदिकट्टावणी, देव वंदावो. गुरु कहे वंदावेमि. इच्छें० स्वमा० दइ इच्छा० संदि० भग० भववंदन करूं ? इच्छें. (गुरु बोले अने शिष्य सांगळे).

“इच्छे नमः पार्श्वनायाप”धी संपूर्णे जय वीरराय तुथी प्रत्रज्या विधिसां पाने १ मां लक्ष्या प्रमाणे देववंदन करावचुं.

१-नादनी पिनिरि ररेक म्यळे आ प्रमाणे भगवडी.

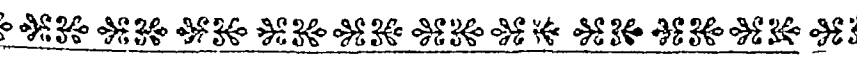
पछी नांदने पडदो करावी खुल्ला स्थापनाजी सामे वे वांदया देवा. पछी पडदो लेवरावीने प्रभु सामे ऊभा रही, इच्छकारी भगवन् ! तुम्हे अमंह पंचमहाव्रतं रात्रिभोजनविरमण पष्टं आरोवावणी नंदिकड्ढावणी देववंदावणी काउस्सग करावो. गुरु कहे करेह, इच्छं कही खमा० दइ इच्छकारी भगवन् ! तुम्हे अमंह पंचमहाव्रतं रात्रिभोजनविरमण पष्टं आरोवावणी नंदिकड्ढावणी, देववंदावणी करेमि काउस्सगं. गुरु पण खमा० दइ इच्छा० संदि० भगवन् ! पंचमहाव्रतं रात्रिभोजनविरमण पष्टं आरोवावणी काउस्सगं करं इच्छं पंचमहाव्रतं रात्रिभोजन विरमण पष्टं आरोवावणी नंदिसूत्र कड्ढावणी करेमि काउस्सगं अन्नत्थ कही एक लोगस्सनो काउस्सग (सागरवरगंभीरा सुधी) गुरु शिष्य वने जणे करी पारी प्रगट लोगस्स कहेवो. खमा० दइ इच्छकारी भगवन् ! पसाय करी नंदिसूत्र संभळावोजी, एम शिष्य कहे त्यारे गुरु कहे सांभळो. गुरु खमा० दइ कहे नंदिसूत्र कडुं. पछी गुरु ऊभा थइ त्रण नवकार गणवापूर्वक ध्या नीचे लखेल संपूर्ण नंदिसूत्र संभळावतुं.

नंदिसूत्र

नाखं पंचविहं पन्नत्तं, तं जहा-आभिणिवोहियणाणं १, सुपनायं २, ओहिणाणं ३, मणपञ्चनायं ४, केवलनायं ५ तथ चत्तारि नाणाइं ठप्पाइं ठवणिजाइं नो उदिसिज्जति, नो समुद्दिसिज्जति, नो अणुअविज्जति, सुयनाणस्स उदेशो १ समुद्देशो २ अणुअना ३ अणुओगो ४ पवत्तइ, जइ सुअनाणस्स उदेशो १ समुद्देशो २ अणुअना ३ अणुओगो ४ पवत्तइ ?

किं अंगपरिदृम्प उद्देशो ? तद्देशो २ अणुश्रोत्रो ४ पवत्तइ ? किं अंगवाहिरस्स उद्देशो ? समुद्देशो २ अणुआ
 ३ अणुश्रोत्रो ४ पवत्तइ ? अंगपरिदृम्प उद्देशो १ समुद्देशो २ अणुआ ३ अणुश्रोत्रो ४ पवत्तइ. अंगवाहिरस्सवि
 उद्देशो १ समुद्देशो २ अणुआ ३ अणुश्रोत्रो ४ पवत्तइ. जइ अंगवाहिरस्स उद्देशो १ समुद्देशो २ अणुआ ३ अणुश्रोत्रो
 ४ पवत्तइ ? किं आवस्सगस्स उद्देशो १ समुद्देशो २ अणुआ ३ आवस्सगस्स वहरित्तस्स उद्देशो
 १ समुद्देशो २ अणुआ ३ अणुश्रोत्रो ४ पवत्तइ. जइ आवस्सगस्स उद्देशो १ समुद्देशो
 २ अणुआ ३ अणुश्रोत्रो ४ पवत्तइ. जइ आवस्सगस्स उद्देशो १ समुद्देशो
 २ अणुआ ३ अणुश्रोत्रो ४ पवत्तइ ? किं सामाह्यस्स ? चउतिसथ्यस्स २ नंदण्यस्स ३ पडिकमणस्स ४ काउस्सग्गस्स
 ५ पच्चत्ताणस्स ६ उद्देशो १ समुद्देशो २ अणुआ ३ अणुश्रोत्रो ४ पवत्तइ सव्वेसिं पि एएसिं उद्देशो १ समुद्देशो २
 अणुआ ३ अणुश्रोत्रो ४ पवत्तइ. जइ आवस्सगवहरित्तस्स उद्देशो १ समुद्देशो २ अणुआ ३ अणुश्रोत्रो ४ पवत्तइ. किं
 कालियम्म उद्देशो १ समुद्देशो २ अणुआ ३ अणुश्रोत्रो ४ पवत्तइ उक्कालियस्सवि उद्देशो ?
 श्रोत्रो ४ पवत्तइ । कालियस्सवि उद्देशो १ समुद्देशो २ अणुआ ३ अणुश्रोत्रो ४ पवत्तइ. उक्कालियस्सवि उद्देशो ?
 समुद्देशो २ अणुआ ३ अणुश्रोत्रो ४ पवत्तइ. जइ उक्कालिस्स उद्देशो १ समुद्देशो २ अणुआ ३ अणुश्रोत्रो ४ पवत्तइ. ५
 किं दसवेमालिअस्स ? कप्पिआकप्पिअस्स २ बुल्लकप्पुअस्स ३ महाकप्पुअस्स ४ उववाइअस्स ५
 राणप्पेयिअस्स ६ जीवाभिगमस्स ७ पणवणाए ८ महापणवणाए ९ नंदीए १० अणुश्रोत्रो ११

११ देविदत्थश्चस्स १२ तंदुलान्नआलिअस्स १३ चंदाविज्झपस्स १४ पमायप्पमायस्स १५ पोरिसिमंडलस्स १६ मंडलप्पवेसम्म १७ गणिविआए १८ विजाचरणविण्णिच्छुअस्स १९ द्वाणविभत्तीए २० मरणविभत्तीए २१ आथविमो-
हीए २२ संलेहणासुअस्म २३ वीयरायसुअस्स २४ विहारकप्पस्स २५ चरणविहीए २६ आउरपच्चखलाणस्स २७ महा-
पच्चखलाणस्स २८ उदेशो १ समुदेशो २ अणुना ३ अणुओगो ४ पवत्तइ सव्वेसिंपि एएसि उदेशो १ समुदेशो २ अणुना
३ अणुओगो ४ पवत्तइ. जइ कालिअस्स उदेशो १ समुदेशो २ अणुना ३ अणुओगो ४ पवत्तइ. किं उत्तरज्झयणाणं १
दसाणं २ कप्पस्स ३ ववहारस्स ४ इसिभामिआणं ५ निसीहस्स ६ महानिसीहस्स ७ जंबुद्वीवपन्नत्तीए ८ छरपन्नत्तीए ९
चंदपन्नत्तीए १० दीवसागरपन्नत्तीए ११ खुट्टियाविमाणपविभत्तीए १२ महत्तिआ विमाणपविभत्तीए १३ अंगचूलिआए
१४ वगचूलिआए १५ विवाहचूलिआए १६ अरुणोववायस्स १७ वरुणोववायस्स १८ गरुलोववायस्स १९ (धरणो-
ववायस्स) वेसमणोववायस्स २० वेलंधरोववायस्स २१ देविंदोववायस्स २२ उट्ठाणसुअस्स २३ समुठाणसुअस्स २४ नाग-
परिआवलिआणं २५ निरयावलिआणं २६ कप्पिआणं २७ कप्पवडिसयाणं २८ पुफ्फिआणं २९ पुफ्फचूलिआणं
३० वण्हिदसाणं ३१ आसीविसभत्रणाणं ३२ दिट्ठीविसभत्रणाणं ३३ चारण भावणाणं ३४ महासुमिणभावणाणं
३५ तेअग्गिनिसग्गाणं ३६ उदेशो १ समुदेशो २ अणुना ३ अणुओगो ४ पवत्तइ । जइ अंगपविट्टस्स उदेशो
१ समुदेशो २ अणुना ३ अणुओगो ४ पवत्तइ किं आयस्स १ सुअगडस्स २ ठाणस्स ३ समवाअस्स ४ विवाह-
पन्नत्तीए ५ नायावम्मकहाणं ६ उवासगदसाणं ७ अंतगडदसाणं ८ अणुतरोववाईअदसाणं ९ पण्हावागरणाणं १०

विनायकमुत्तम ? ? दिट्टिसाम्भ १२ उदंगो १ ममुदंगो २ अणुत्ता ३ अणुयोगो पवत्त ३ सव्वेसिं पि एएसिं उदंगो ?
 ममुदंगो २ अणुत्ता ३ अणुयोगो ४ पवत्तइ.

नंदिसूत्र समाप्तः ।

न्यायपत्रो गण वार वामक्षेप नांगवो. पछी खुमा० दइ इच्छकारी भगवत् ! पमाय क्शी - महाव्रतदंडक उच्चरावोजी.
 एक कंठ उवेद. उदं कक्षी मुहपति टनली आंगळी अने तेनी जोडनी आंगळी वधे राखी तथा धोषो हायमां राखी हाथ
 व इनुगळी पंटे हरी कोणी पेट उपर गयी मस्तक नमावे. पछी नवकार एक अने महाव्रत एक एम एक एक महाव्रत
 एत वार नरकारपुंरि गुरु शिष्यने मूहूर्तेलायी पंदेला उच्चरावे. आलावा नीचे मुजव.

नवकार

पढ्से भंने ! महव्वए पाणइवायाओ वेरमणं सव्वं भंते ! पाणइवायं पच्चकामि, से सुहुमं
 वा वायरं वा नसं वा थावरं वा नेव नयं पाणे अइवाइजा, नेवत्तेहिं पाणे अइवायाविजा पाणे अइ-
 वाधेने वि अन्ने न ममणुजागामि, जावजीवाए तिविहं तिविहेणं मणेणं वायाए काएणं न करेमि
 न काग्धेमि करंतेपि अन्नं न समणुजाणाभि नस्स भंते ! पडिक्कमामि तिंदासि गरिहामि अप्पाणं
 वेसिगामि । पढ्से भंने ! महव्वए उवट्टिओभि सव्वाओ पाणइवायाओ वेरमणं ॥ १ ॥

अहावरे दुच्चे भंते ! महव्वए मुसावायाओ वेरमणं सव्वं भंते ! मुसावायं पच्चक्कामि से कोहा वा लोहा वा भया वा हासा वा नेवसयं मुसं वइज्जा, नेवन्नेहिं मुसं वायाविज्जा, मुसं वयंते वि अन्नं न समणुजाणमि जावज्जीवाए तिविहं तिविहेणं मणेणं वायाए काएणं न करेमि न कारवेमि करंतं पि अन्नं न समणुजाणमि तस्स भंते ! पडिक्कमामि निंदामि गरिहामि अप्पाणं वोसिरामि दुच्चे भंते ! महव्वए उवट्ठिओमि सव्वाओ मुसावायाओ वेरमणं ॥ २ ॥

अहावरे तच्चे भंते ! महव्वए अदिन्नादाणाओ वेरमणं सव्वं भंते ! अदिन्नादाणं पच्चक्कामि से गामे वा नगरे वा रणे वा, अप्पं वा वहुं वा अणुं वा थुलं वा चित्तमंसं वा अचित्तमंतं वा नेव सयं अदिन्नं गिण्हज्जा नेवन्नेहिं अदिन्नं गिण्हविज्जा अदिन्नं गिण्हंते वि अन्ने न समणुजाणमि जावज्जीवाए तिविहं तिविहेणं मणेणं वायाए काएणं न करेमि न कारवेमि करंतं पि अन्नं न समणुजाणमि तस्स भंते ! पडिक्कमामि निंदामि गरिहामि अप्पाणं वोसिरामि, तच्चे भंते ! महव्वए उवट्ठिओमि सव्वाओ अदिन्नादाणाओ वेरमणं ॥ ३ ॥

अहावरे चउत्थे भंते ! महव्वए मेहुणाओ वेरमणं सव्वं भंते ! मेहुणं पच्चकामि, से दिव्वं वा माणुसं वा तिरिक्कजोणिअं वा नेव सयं मेहुणं सेविज्जा, नेवझेहिं मेहुणं सेवाविज्जा मेहुणं सेवन्ते वि अन्ने न समणुजाणामि जावजीवाए तिविहं तिविहेणं मणेणं वायाए काएणं न करोमि न कारवेमि करंतंपि अन्नं न समणुजाणामि तस्स भंते ! पडिक्कमामि निंदामि गरिहामि अप्पाणं वोत्तिगामि चउत्थे भंते ! महव्वए उवाट्टिओमि सव्वाओ मेहुणाओ वेरमणं ॥ ४ ॥

अहावरे पंचमे भंते ! महव्वए परिग्गहाओ वेरमणं सव्वं भंते ! परिग्गहं पच्चकामि से अप्पं वा वहुं वा अणुं वा थुलं वा चित्तमंतं वा अचित्तमंतं वा नेव सयं परिग्गहं परिगिण्हिज्जा नेव-
 ज्जेहिं परिग्गहं परिगिण्हाविज्जा, परिग्गहं परिग्गण्हंते वि अन्ने न समणुजाणामि जावजीवाए तिविहं तिविहेणं मणेणं वायाए काएणं न करोमि न कारवेमि करंतंपि अन्नं न ससणुजाणामि तस्स भंते ! पडिक्कमामि निंदामि गरिहामि अप्पाणं वोत्तिगामि पंचमे भंते ! महव्वए उवाट्टिओमि सव्वाओ परिग्गहाओ वेरमणं ॥ ५ ॥

अहावरे छट्टे भंते ! वये राइभोअणओ वेरमणं सवन्नं भंते ! राइभोअणं पच्चक्कामिसे असत्थं
वा पाणं वा खाइमं वा साइमं वा नेव सयं राइं भुंजेजा नेवत्तेहिं राइं भुंजाविजा राइं भुजंते वि
अन्ने न समणुजाणामि जावजीवाए तिविहणं सयेणं वायाए काएणं न करेमि न कारवेमि
करंतपि अन्नं न समणुजाणामि तस्स भंते ! पडिक्कमामि निंदांमि गरिहामि अप्पाणं वोत्तिरामि.
छट्टे भंते ! वये उवट्ठिओमि सव्वाओ राइभोअणओ वेरमणं ॥ ६ ॥

बीचिनी गाथा लग्गवेलाए नवकारपूर्वकं त्रयं वखतं वोलवी.

इच्चैयाइं पंचमहठवयाइं राइभोअणवेरसणुछट्टाइं अत्तहिअट्टाए उवसंपजित्ताणं विहरामि ॥१॥
पछी खमा० दइ इच्छकारी भगवन् ! तुम्हे अम्हं पंचमहाव्रतं रात्रिभोजनजिम्मण पष्ठं आरोवओ. गुरु कहे आरोवेमि,
इच्छं. बीजुं खमा० दइ संदिमह किं भणामि ? गुरु कहे वंदिचा पवेह. इच्छं वीजुं खमा० दइ इच्छकारी भगवन् ! तुम्हे अम्हं
पंचमहाव्रतं रात्रिभोजनविरमण पष्ठं आरोवियं इच्छामो अणुसट्ठिं. गुरु कहे आरोवियं खमासमयाणं हत्थेणं
सुत्तेणं अत्थेणं तदुभयेणं सम्मं धारिजाहि, अबेसिं च पवजाहि, गुरु गुणेदिं बुड्ढिजाहि नित्थार पारगाहेह इच्छं चोशुं
खमा० दइ तुम्हाणं साहूणं पवेइयं संदिमह पवेएमि ? गुरु कहे पवेह. इच्छं पांचसुं खमा० दइ एक नवकार नाणनी चारे.

वाच गणनी गृहने नमस्कार कर्तव्ये त्रण प्रदक्षिणा करे. (आ प्रसंगे त्रण प्रदक्षिणा वाचने मरुळ संघ वाचने करे.) अष्टे
 त्रमा० दत्त तुम्हाला पंचेदु नान्णे पंचेदु नंदिमह काउस्मगं करोमि ? गुरु कहे करेह. इच्छे कही मातमं खमा० दह इच्छकारी
 अनाम् ! तुम्हे अन्तं पंचमत्रने मत्रिभाजनविमण पष्टे आगेवावणी करेमि काउस्मगं अन्तथ कही एक लोगस्मनो काउ-
 रमाग नमस्कारगीग सुधी करी पारी प्रगट लोगम्म कहेवो. पछी त्रमा० दह इच्छकारी भगवन् ! पमाय करी दिग्बंध
 करारोती. गुरु यामंचेन नट नीचे प्रमाणे त्रण चार नक्कार गणता बोले.

होदिमण नवरीजाया. चाटकुल आचार्य श्री _____ , उपध्यायश्री _____ , प्रवर्तनी _____ , तमारा गुरुहे
 नाम _____ , नयानं नाम _____ , एग कही गुरु वाचनेप करे. खमा० दह अविधि आशातना मिच्छामि
 दृष्टे शांगी. त्रमा० दह आदेश मागी पचक्काण करवुं. पछी नादिने पडदो करी गुरु आदिने वंदन करे.
 पछी नांन दीजितने संघ वांदि. पछी त्रमा० दह इच्छकारी भगवन् ! हितशिक्षा प्रमाद करोती. गुरु उपदेश आपे.
 नयानचनारि परमंमाणि दुल्लहागणिक जंतुणो माणुध्मत्तं तुड मद्रा संजमंमिप्रवीरियं ॥ १ ॥ इत्यादि तथा उजिसता, मचित्ता,
 निगता पंचे संश्रिमी ए चार धेष्टियन्तु दृष्टान्त रुहे. पछी मंत्र साथे वाजतेगाजते दर्शन करावा जाय. पछी इशानखूणामां
 नेमादी एत नरज्ञान्याळी वाचारागानी गणावनी.

इति षड्दीक्षविधि.

आरी श्रेय दो प्रवर्तनीनुं वाच देवुं.

॥ अथ व्रतोच्चारण विधि ॥

प्रथम नांदनी विधि, बडीदीक्षानी विधिमां व्रताव्या मुजव करवी. पछी व्रत लेनार महोत्सवपूर्वक श्रीफल हाथमां धारण करी नांदने नवकारपूर्वक त्रण प्रदक्षिणा आपे. पछी सचित्तनो त्याग करी खमा० दइ इरियावहि, तस्सउत्तरी, अन्नत्थ० कही एक लोगस्सनो काउस्सग्ग करी पारी प्रगट लोगस्स कहेवो. पछी खमा० दइ मुहपत्ति पडिलेहवी. पछी खमा० दइ इच्छाकारेण संदिसह भगवन् ! तुम्हे अम्हं श्री ब्रह्मव्रत, ज्ञानपंचमी तप, रोहिणी तप, वीशस्थानक तप, मौन एकादशी तप, (जे व्रतो उच्चारववाना होय तेनाज नाम देवा.) आरोवात्रणी, नांदि करावणी वासनिक्षेप करो. गुरु कहे करेमि, शिष्य कहे इच्छं. गुरु वासक्षेप मंत्रीने व्रत लेनाराने पोतानी डावी बाजुए राखी नवकारपूर्वक त्रण वार मस्तक उपर वासक्षेप नांखे. पछी खमा० दइ इच्छकारी भगवन् ! तुम्हे अम्हं ब्रह्मव्रत, ज्ञानपंचमी तप, रोहिणी तप, वीशस्थानक तप, मौनएकादशी तप, आरोवात्रणी नांदि करावणी, देव वंदावो, गुरु कहे वंदावेमि. शिष्य कहे इच्छं खमा० दइ इच्छाकारेण संदिसह भगवन् ! चैत्यवंदन करे ? गुरु कहे करेह. शिष्य कहे इच्छं. गुरु शिष्यने पोताने डावे पडखे राखी प्रव्रज्याविधिमां (पाने १ मां) लख्या मुजव संपूर्ण जयवीरयाय पर्यंत देववंदन करावे पछी नांदने पडदो करावी वांदणा वे देवा. पछी पडदो कडावी नांखी, ऊभा थइ, इच्छाकारि भगवन् तुम्हे अम्हं ब्रह्मव्रत, ज्ञानपंचमी तप, रोहिणी तप, वीशस्थानक तप, मौनएकादशी तप (बीजा तप होय तो तेना

१ बीजा जे तप उच्चारववा होय तेना नाम बोलवा.

पण नाम देना.) आरोवावणी नंदिशुद्धावणी, देववंदावणी, नंदीशुद्ध संभलावणी काउस्सग करारो. गुरु कहे करेह. शिष्य इच्छे कती व्रतत्रत, ज्ञानपंचमी तप, रोहिणी तप, विशतिस्थानक तप, मौन एकादशी तप आरोवावणी, देववंदावणी, नंदीशुद्धावणी, नंदीशुद्ध संभलावणी करेमि काउस्सगं. गुरु पण खमा० दइ इच्छा० संदि० भगवन् ! ब्रह्मत्रत, ज्ञानपंचमी तप, रोहिणी तप, विशतिस्थानक तप, मौन एकादशी तप, (जे जे होय तेना नाम देवा) आरोवावणी नंदिशुद्ध कडावणी काउस्सग कहे ? इच्छे व्रतत्रत, ज्ञानपंचमी तप, रोहिणी तप, विशतिस्थानक तप, मौन एकादशी तप, (जे जे होय तेना नाम देवा) आरोवावणी, नंदीशुद्ध कडावणी करेमि काउस्सगं, अन्तथ० कही एक लोगस्सनो काउस्सग (सागरवरगंभीरा सुधी) गुरु शिष्ये वने जणे करी, पारी अगट लोगस्स कहेवो. पछी खमा० दइ इच्छकारी भगवन् ! पसाय करी नन्दीशुद्ध भंभळावोजी. गुरु कहे मांभळो. शिष्य कहे इच्छे. पछी गुरु खमा० दइ कहे. नंदीशुद्ध कहुं पछी गुरु जमा थइ त्रण वार नवकार गणवापूर्वक शिष्यना मस्तक उपर त्रण वखत वासनिक्षेप नाखी नित्यारपारगाहोह कहे शिष्य खमा० दइ इच्छकारी भगवन् ! पसाय करी व्रतत्रत, ज्ञानपंचमी तप, रोहिणी तप, विशतिस्थानक तप, मौन एकादशी तप उजगवोजी. गुरु त्रण नवकारपूर्वक त्रण वार नीचे प्रमाणे आलावा उचरावे. (जे जे ततो उचरावना होय ते मां वनाब्या मुजत्र उचरावतुं.)

पछी खमा० दइ इच्छकारी भगवन् ! पसाय करी व्रतत्रत, ज्ञानपंचमी तप, रोहिणी तप, विशतिस्थानक तप, मौन एकादशी तप उजगवोजी. गुरु त्रण नवकारपूर्वक त्रण वार नीचे प्रमाणे आलावा उचरावे. (जे जे ततो उचरावना होय ते व्रतनाज नाम तथा आलावा चोलवा.)

ब्रह्मचर्य आलाचो.

अहन्नं भंते ! तुम्हाणं समीचे वंभद्वयं उवसंपजामि तं जहा-दव्वओ खित्तओ कालञ्च भावओ, दव्वओणं इमं वंभचैरवयं खित्तओणं इत्थ वा अन्नत्थ, कालओणं जादजीवाए भावओणं ओरालीय, वेउव्विअ, भेयं पच्चक्कामि तत्थ दिव्वं दुविहं तिव्विहेणं, तेरिच्छं एगविहं तिव्विहेणं, मणुअं एगविहं एगविहेणं अहागहियभंगेणं तस्स भंते ! पडिक्कमामि निंदामि गरिहामि अप्पाणं वोसिसामि.

वीशस्थानक तप आलाचो.

अहन्नं भंते तुम्हाणं समीचे इमं वीशस्थानकतवं उवसंपजामि तं जहा-दव्वओ खित्तओ कालओ भावओ, दव्वओणं इमं वीशस्थानकतवं, खित्तओणं इत्थ वा अन्नत्थ वा, कालओणं जाव दशवरिसाइ (छ माससांही वीस वीसनी एक ओळी करवी.), भावओणं अहागहिय भंगेणं, (छड्ड, उपवाल, आपंविल निच्चि, एकासण यथाशक्ति तपथी करे) अरिहंतसक्खियं,

सिद्धसखियं, साहसखियं, देवसखियं, अप्सखियं, उवसंपजामि अन्नत्थणाभोगेणं, सहसा-
गारेणं, महत्तरागारेणं, सब्वसमाहिवत्तिआगारेणं वोसिरामि. नित्थारपारगाहोह.

ज्ञानपंचमी तप आलावो.

अहदं भंते ! तुम्हाणं समीवे इमं ज्ञानपंचमी तवं उवसंपजामि, तंजहा-दव्वओ, खित्तओ,
कालओ, भावओ, दव्वओणं ज्ञानपंचमीतवं, खित्तओणं इत्थ वा अन्नत्थ वा, कालओणं पंच
वरस पंच मास, भावओणं अहागहियभोगेणं (उववासेणं) अरिहतसखियं, सिद्धसखियं,
साहसखियं, देवसखियं, अप्सखियं उवसंपजामि अन्नत्थणाभोगेणं, सहसागारेणं, महत्तरा-
गारेणं, सब्वसमाहिवत्तियागारेणं वोसिरामि. नित्थारपारगाहोह.

रोहिणी तप आलावो.

अहदं भंते ! तुम्हाणं समीवे इमं रोहिणीतवं उवसंपजामि, तंजहा-दव्वओ, खित्तओ,
कालओ, भावओ, दव्वओणं इमं रोहिणीतवं, खित्तओणं इत्थ वा अन्नत्थ वा, कालओणं जाव

सात वरस सात मास, भावओणं अहागहियभंगेणं (उववासेणं) अरिहंतसक्खियं, सिद्धसक्खियं, साहूसक्खियं, देवसक्खियं, अप्सक्खियं, उवसंपज्जामि अन्नत्थाभोगेणं, सहसागारेणं, महत्तरागारेणं, सब्वसमाहिवत्तियागारेणं वोसिरामि. नित्थारपारगाहोह.

मौनएकादशी तप आलावो.

अहन्नं भंते ! तुम्हाणं समीवे इमं मौनएकादसीतवं उवसंपज्जामि, तं जहा-द्ववओ, खित्तओ, कालओ, भावओ, दव्वओणं इमं मौनएकादसीतवं, खित्तओणं इत्थ वा अन्नत्थ वा, कालओणं जाव अगीआर वरस अगीआर सास, भावओणं अहागहियभंगेणं (उववासेणं) अरिहंतसक्खियं, सिद्धसक्खियं, साहूसक्खियं, देवसक्खियं, अप्सक्खियं, उवसंपज्जामि अन्नत्थाभोगेणं सहसागारेणं, महत्तरागारेणं, सब्वसमाहिवत्तियागारेणं वोसिरामि. नित्थारपारगाहोह.

(बीजा व्रतोना पण आलावा नाम तथा कालनुं मान बदली बनावी लेवा.) पळी खमा० दइ इच्छकारी भगवन् ! तुम्हे अम्हं ब्रह्मव्रत, ज्ञानपंचमी, रोहिणी, वीसस्थानक, मौन एकादशी तप आरोवो. गुरु कहे-आरोवेमि. शिष्य कहे इच्छं. खमा० दइ संदिसह किं भणामि ?, गुरु कहे वंदित्तापवेह. शिष्य कहे इच्छं. खमा० दइ शिष्य

कहे, इच्छकारी भगवन् ! तुम्हे अम्हें ब्रह्मव्रत, ज्ञानपंचमी, रोहिणी, वीसस्थानक, मौन एकादशी तप आरोत्रियं इच्छामो अणु-
 मट्टि, गुरु कहे आरोत्रियं स्वामसमणायं, हृत्थेयं, सुत्थेयं, तदुभयं सम्मं धारिजाहि गुरु गुणेहि बुद्धिजाहि
 निश्यापारगाहोह. शिष्य इच्छं कही खमा० दइ तुम्हाणं पवेइयं संदिमह साहूणंपवेएमि, गुरु कहे पवेह. शिष्य कहे इच्छं खमा०
 दइ नांदने नवकार गणवापूर्वकत्रण प्रदक्षिणा आपे. गुरु तथा सकळ संघ त्रण वखत मस्तक उपर वासत्तेप नाखे. पछी खमा०
 दइ तुम्हायं पवेइयं साहूणं पवेइयं संदिमह काउस्सगं करोमि, गुरु कहे करेह. शिष्य कहे इच्छं. पछी खमा० दइ ब्रह्मचर्यादि
 (जे व्रत होय तेना नाम लेवा) व्रतस्थिरिकरणार्थं करोमि काउस्सगं अन्नत्थ कही एक लोगस्सगो काउस्सग सागरवर-
 गंभीरा सुधी करी पारी प्रगट लोगस्स कहेवो. पछी खमा० दइ यथाशक्ति पच्चक्काण करे. खमा० दइ अत्रिधि आशातना
 मिच्छामि दुग्गं माणे. खमा० दइ शिष्य कहे इच्छकारी भगवन् ! हितशिवा प्रसाद करोजी. गुरु उपदेश आपे.

यथा—

देवदाणत्र गंधव्वा, जम्बवरक्खस किन्नरा । वंभयारीं नमंसंति, दुद्धरं जे करंति ते ॥ १ ॥

इत्यादि गाथासोथी उपदेश आपे.

इति ब्रह्मचर्यादिव्रत विधि.

अथ द्वादश व्रतविधि

प्रथम वडीदीक्षानी विधिमां वताव्या मुजव नांद मांडी व्रत लेनारे हाथमां श्रीफल ग्रहण करी नांदने नवकार गणवा-
पूर्वक त्रण प्रदक्षिणा देवी. पछी इरियावही पडिक्कमी एक लोगस्सनो काउस्सग करी पारी प्रगट लोगस्स कहेवो. खमा०
दइ सुहपचि पडिलेहवी. पछी खमा० दइ इच्छकारी भगवन् ! तुम्हे अम्हं द्वादशवयं आरोवावणी नंदि करावणी वासनियेप
करो. गुरु कहे करेमि, शिष्य कहे इच्छं. गुरु त्रण वार मस्तक उपर वासत्तेप नाखे. खमा० दइ इच्छकारी भगवन् ! तुम्हे
अम्हं द्वादशव्रतं आरोवावणी, नंदि करावणी, देव वंदावो, गुरु कहे वंदावेमि. पछी खमा० दइ शिष्यने पोताने डाचे पडखे राखी
पाना १ थी २ सुधीमां लख्या मुजव चैत्यवंदनथी मांडी संपूर्ण जयवीयराय सुधी देववंदन कराववा. पछी नांदने पडदो करावी
वे वांदया देवा. पछी पडदो दूर करावी खमा० दइ इच्छकारी भगवन् द्वादशव्रतं आरोवावणी, नंदी करावणी, देववं दावणी,
नंदिस्त्र संभलावणी काउस्सग करावो. गुरु कहे करेह, शिष्य कहे इच्छं. द्वादशव्रतं आरोवावणी देववंदावणी नंदिक्कडा-
वणी, नंदिस्त्र संभलावणी करेमि काउस्सगं. गुरु पग खमा० दइ इच्छा० संदि० भगवन् ! द्वादशव्रतं आरोवावणी नंदि-
स्त्र कड्ढावणी काउस्सग करं ? इच्छं, द्वादशव्रतं आरोवावणी नंदिस्त्र कडावणी करेमि काउस्सगं अन्नस्थ कही एक
लोगस्सनो काउस्सग सागरवरगंभीरा सुधी गुरु शिष्ये करी पारी प्रगट लोगस्स कहेवो. पछी खमा० दइ इच्छाकारेण
संदिसह भगवन् ! नंदिस्त्र संभळावो. गुरु कहे सांभळो. शिष्य कहे इच्छं. पछी गुरु खमा० दइ कहे, नंदिस्त्र कडुं ? पछी

गुरु ऊना रक्षी व्रण नमस्कार गणना पूर्वक व्रण वार मस्तक पर वासनेप नांवे. (अत्रे पेहेला मग्गकुत्व न उच्यं होय तो प्रयज्या विधिना पाना पांचमामां लल्पा मुत्रव उचरावतुं.) पछी खमा० दइ इच्छाकारेण संदिसह भगवन् । पसाय करी त्रगदंडक उचरावोञ्जी. पछी गुरु दे ने व्रतो उचरावताना होय ते ते व्रतोना आलावा नीचे लल्पा मुत्रव नत्रकार गणना-पूर्वक व्रण रमन उचरावे.

प्रथम व्रत आलावो.

अहन्नं भंते ! तुम्हाणं समीचे थुलगंपाणाइवायं संकप्पओ निरवराहं निरवेवलं पच्चवखामि जावजीवाए दुविहं तिविहेणं मणेणं वायाए काएणं, न करेमि न कारेवेमि तस्स भंते ! पडिक्कमामि निंदामि गरिहामि अप्पाणं वोसिरामि.

द्वितीय व्रत आलावो.

अहन्नं भंते ! तुम्हाणं समीचे थुलगंमुसावायं जीहा छेआइहेउं, कन्नालीआइअं पंचविहं पच्चमवाभि दस्सिद्वत्ताइ अविस्सये जावजीवाए दुविहं तिविहेणं मणेणं वायाए काएणं न करेमि न कारेवेमि तस्स भंते ! पडिक्कमामि निंदामि गरिहामि अप्पाणं वोसिरामि.

तृतीय व्रत आलावो.

अहन्नं भंते ! तुम्हाणं समीवे थुलगंअदिन्नादाणं खत्तखणणाइयं, चोरंकारकरं रायनिगहकरं सच्चित्ताच्चित्तवथुविसयं पच्चक्खामि, जावजीवाए दुविहं तिविहेणं मणेणं वायाए काएणं न करेमि न कारेमि तस्स भंते ! पडिक्कमामि निंदामि गरिहामि अप्पाणं वोसिरामि.

चतुर्थ व्रत आलावो.

अहन्नं भंते ! तुम्हाणं समीवे ओरालिय-वेउठिय भेयं थुलगं मेहुणं पच्चक्खामि जावजीवाए तत्थ दिव्वं दुविहं तिविहेणं, तेरिच्छं एगंविहं तिविहेणं मणुयं अहागहियभंगेणं, तस्स भंते ! पडिक्कमामि निंदामि गरिहामि अप्पाणं वोसिरामि.

पंचम व्रत आलावो.

अहन्नं भंते ! तुम्हाणं समीवे थुलगं अपरिमिअं परिगहं पच्चक्खामि. धणधन्नाइनवविह वत्थुविसयं इच्छापरिमाणं उवसंपज्जामि जावजीवाए, अहागहियभंगेणं तस्स भंते ! पडिक्कमामि

निंदामि गरिहामि अप्पाणं वोसिरामि.

षष्ठ सप्तम अष्टम त्रत आलावो.

अहन्नं भंते ! तुम्हाणं समीवे गुणव्वय तिए उड्डुअहोतिरियलोअगमणवित्तयं दिसिपरिमाणं पडिवज्जामि उवभोगपरिभोगए भोयणओ, अणंतकाय-वहुवीअ-राईभोयणाइं परिहरामि. कम्मओणं पन्नरसकम्मादाणाइं इंगालकम्माइ आइयं बहुसावज्जाइं खरकम्माइं रायनियोगं च परिहरामि, अन्नत्थदण्डे अन्नज्जाणइयं चउठिवहं अन्नत्थदण्डं परिहरामि जावजीवाए अहागहिय-भंगणं तस्स भंते ! पडिक्कमामि निंदामि गरिहामि अप्पाणं वोसिरामि.

नवम दशम एकादश द्वादश त्रत आलावो.

अहन्नं भंते ! तुम्हाणं समीवे सामाइयं देसावगसियं पोसहोववासं अतिहिसंविभागवयं च जहा सत्तिए पडिवज्जामि जावजीवाए अहागहियभंगेणं तस्स भंते ! पडिक्कमामि निंदामि गरिहामि अप्पाणं वोसिरामि.

अथ लग्न वेलाएः—

इच्चैइयं सम्मत्तमूलपंचाणुव्वइयं सत्तसिक्खवावइयं दुवालसविहसावगधम्मं उवसंपडिच्चत्ताणं
विहरामि ॥

आ गाथा नवकार गणवापूर्वक त्रण वार उच्चराववी.

पछी खमा० दइ इच्छकारी भगवन् ! तुम्हे अम्हं द्वादशवयं आरोवेह, गुरु कहे आरोवेमि, शिष्य कहे इच्छं. खमा० दइ संदिसह किं भयामि ? गुरु कहे-वंदित्तापवेह. शिष्य कहे इच्छं, खमा० दइ इच्छकारी भगवन् ! द्वादशवयं आरोविंयं इच्छामो अणुसट्ठि. गुरु कहे आरोविंयं आरोविंयं खमासमणाणं हत्थेणं सुत्थेणं अत्थेणं तदुभयेणं सम्मं धारिज्जाहि गुरुगु-योहिं बुड्ढिज्जाहि नित्थारपारागाहोह. शिष्य कहे-इच्छं. खमा० दइ तुम्हाणं पवेइयं संदिसह साहूणं पवेमि ? गुरु कहे-पवेह. इच्छं कही खमा० दइ नवकारपूर्वक त्रण प्रदब्बिणा देवी. (आ प्रसंगे गुरुए तथा सकळ संघे वासत्थेप व्रत लेनारना मस्तक उपर नांखवो.) खमा० दइ तुम्हाणं पवेइयं साहूणं पवेइयं साहूणं करोमि ? गुरु कहे-करेह. इच्छं कही खमा० दइ इच्छकारी भगवन् ! द्वादशवयं स्थिरिकरणार्थं काउस्सगं करोमि अन्नत्थ कही एक लोगस्सनो काउस्सग सागरवर-गंभीरा सुधी करी पारी प्रगट लोगस्स कहेवो. पछी गुरु पच्चक्काण करावी देशना आपे.

इति द्वादशव्रत विधि

१-वार व्रतमाथी थोडा व्रतो ग्रहण करवाना होय तो तेदलाज व्रतेना नाम बोलवा.

सम्यक्त्व आरोपण विधि.

प्रथम सम्यक्त्व ग्रहण करतार हायमां श्रीफळ लड नांदने त्रण नवकार गणनापूर्वक त्रण प्रदक्षिणा देवी. पळी इरि-
 नावही पड्डिगनी, एरु लोगम्मनो काउस्सग करी, पारी प्रगट लोगस्स कही खमा० दइ मुइपत्ति पडिलेहवी. पळी खमा०
 दइ इच्छकारी भगवन् ! तुम्हे अम्ह संमतं आरोवावणीयं नंदिकरावणीयं वासनित्तेय करो. गुरु कहे करेमि. शिष्य कहे इच्छं.
 पळी गुरु शिष्यना मस्तक उार तण चार चामधेप नाखे. पळी खमा० दइ इच्छकारी भगवन् ! तुम्हे अम्ह संमतं आरोवावणी
 नदिकरावणी देव वंदावो. गुरु कहे वंदावोमि. पळी शिष्यने पोताने डाने पडले राखी प्रवज्याविधि पाना एकथी त्रण
 मुनीमां लहया मुत्रय संपूर्ण जयवीयराग पर्यंत देव वंदावे. पळी नांदने पडदो करावी वे वांदया देवा. पळी पडदो दूर
 रुमां पमा० दइ इच्छकारी भगवन् ! तुम्हे अम्ह संमतं आरोवावणी, नंदिकरावणी, देववंदावणी नंदिसूत्र संभलावणी
 ताउन्नमा करावो. गुरु कहे करेह. शिष्य कहे इच्छं. संमतं आरोवावणी, नंदिकरावणी, देववंदावणी, नंदिसूत्रसंभलावणी
 करेमि ताउस्सगं. गुरु पण खमा० दइ इच्छा० संदि० भगवन् ! संमतं आरोवावणी नंदिसूत्रकट्टावणी काउस्सग कहे ?
 इच्छं संमतं आरोवावणी नंदिसूत्र कट्टावणी करेमि काउस्सगं अन्नत्थ कही एक लोगस्सनो काउस्सग सागरवरगंभीरा
 सुधी गुरु-शिष्य तन्ने जणे करी पारी प्रगट लोगस्स कहेवो. पळी खमा० दइ इच्छाकारेण संदिसह भगवन् ! नंदिसूत्र
 संमयावो. गुरु कहे नामको. शिष्य कहे इच्छं. पळी गुरु खमा० दइ कहे नंदिसूत्र कट्टु. पळी गुरु ऊभा रही त्रण नवकार

गणवापूर्वक त्रण वार वासत्सेप नाखे. (त्रण नवकाररूप नंदीसूत्र जाणवुं.) पछी खमा० दइ इच्छकारी भगवन् ! तुम्हे अम्हं संमत्त आरोवेह. गुरु केहे आरोवेमि. शिष्य केहे इच्छं. पछी त्रण नवकार गणवापूर्वक त्रण वखत उच्चरावे.

सम्यक्त्व आलावो.

अहन्नं भंते ! तुम्हाणं समीवे मिच्छत्ताओ पडिक्कमामि सम्मत्तं उवसंपज्जामि, तं जहा-द्ववञ्चो, खित्तओ, कालओ, भावओ. द्ववओणं मिच्छत्तकारणाइं पच्चक्खामि सम्मत्तकारणाइं उवसंपज्जामि. नो मे कप्पइ अज्जप्पभिइ अन्नउत्थिए वा अन्नउत्थिय देवयाणि वा, अन्नउत्थिय परिगहिआणि अरिहंतचेइआणि वा, वंदित्तए वा नमंसित्तए वा, पुवं अणालत्तेणं आलवित्तए वा संलवित्तए वा, तेसिं असणं वा पाणं वा खाइमं वा साइमं वा दाउं वा अणुप्पयाउं वा, खित्तओणं इत्थ वा अन्नत्थ वा, कालओणं जावज्जीवाए अहागहियभंगेणं, भावओणं जाव गहेणं न गहिज्जामि, जाव छलेणं न छलिज्जामि, जाव संनिवाएणं नाभिभविज्जामि, जाव अन्नेण वा केणइ रोगायं केण एस परिणामो न परिवडइ ताव एयं सम्मं दंसणं नन्नत्थ रायाभिओगेणं, गणाभिओगेणं, वलाभिओगेणं, देवाभिओगेणं, गुरुनिग्गहेणं वित्तिकंतारेणं वोसिरामि.

न्यासवाद नीचे लम्बेली गायः लगनेलेए नत्रकार गणवापूर्वक त्रण वार उच्चराव्वीः—

अरिहतो महदेवो, जावजीवं सुसाहुणो गुरुणो ।
जिएपन्नत्तं तत्तं, इय सम्मत्तं मए गहियं ॥

पछी खमा० दइ इच्छकारी भगवन् ! तुम्हे अम्हं सम्यक्त्वसामायिक आरोवेह, गुरु कहे आरोवेमि. शिष्य कहे इच्छं
रामा० दइ संदिसह कि मयामि ? गुरु कहे वंदित्तापवेह. शिष्य कहे इच्छं. खमा० दइ इच्छकारी भगवन् ! तुम्हे अम्हं
सम्मत्तं आरोवियं इच्छामो अणुसद्धिं. गुरु कहे आरोवियं खमासमणायं हत्थेणं सुत्तेणं अत्थेणं तदुभयेणं सम्मं
धारिसादि, गुरुणुणेदि बुद्धिआदि. नित्थारपारगाहोह. शिष्य कहे इच्छं. खमा० दइ तुम्हाणं पवेइयं संदिसह साहुणं पवेएमि,
गुरु कहे पवेह. शिष्य कहे इच्छं (खमा० दइ त्रण नत्रकारपूर्वक त्रण प्रदक्षिणा आपवी.) (आ प्रसंगे गुरु तथा सकळ
अंग व्रत लेनारता मस्तक उपर वासवेप नांखे.) पछी खमा० दइ तुम्हाणं पवेइयं साहुणं पवेइयं संदिसह काउस्सगं करेमि.
गुरु कहे करेह. शिष्य कहे इच्छं. खमा० दइ इच्छकारी भगवन् ! तुम्हे अम्हं सम्यक्त्वसामायिक स्थिरीकरणार्थं करेमि काउ-
स्सगं अत्थ कही एक लोगस्सनो काउस्सगो सागरवरंगंभीरा सुधी करी पारी प्रगट लोगस्स कहेवो. पछी अभट्ठय अन्न-
तकाय आदिनो नियम आपी यथाशक्ति पच्चखाण करोवे. पछी गुरु देशना आपे.

इति सम्यक्त्व आरोपण विधि.

तीर्थमाल पहेराववानी विधि.

प्रथम नांदने त्रण नवकार गणवापूर्वक त्रण प्रदक्षिणा देवी. पछी खमा० दइ इरियावही पडिकमी एक लोगस्सनो काउ० करी पारी प्रगट लोगस्स कहेवो. खमा० दइ इच्छा० संदि० भग० सुहपत्ति पडिलेहुं ? गुरु कहे पडिलेहो. शिष्य कहे इच्छं. पछी खमा० दइ इच्छकारी भगवन् ! तुम्हे अम्हं तीर्थमाळ आरोवावणीयं नंदिकरावणीयं वासनित्तेप करो, एम ज्यारे शिष्य कहे त्यारे गुरु त्रण नवकार गणवापूर्वक वासनित्तेप करे. पछी खमा० दइ इच्छकारी भगवन् ! तुम्हे अम्हं तीर्थमाळ आरोवावणीयं, नंदिकरावणीयं देव वंदवेह एम कहे त्यारे गुरुए शिष्यने पोताना डावा पडखे राखी प्रत्रज्या विधि पाना १ थी ३ सुधीमां लख्या झुजव चैत्यवंदनथी मांडी संपूर्ण जयवीयराय पर्यंत विधि कराववी ।

ते पछी नांदने पडदो करावी चांदणा चे देवा. पछी खमा० दइ इच्छकारी भगवन् ! तुम्हे अम्हं तीर्थमाळ आरोवावणी, देववंदावणि, नंदिकरावणि, नंदिसूत्रसंभळावणि काउस्सग करावो. गुरु कहे करेह. शिष्य कहे इच्छं. तीर्थमाळ आरोवावणि, नंदिकरावणी, देववंदावणि, नंदिसूत्रसंभळावणि करेमि काउस्सगं. गुरु पण खमा० दइ इच्छा० संदि० भगवन् ! तीर्थमाळ आरोवावणी नंदिसूत्र कड्ढावणी काउस्सग करं ? इच्छं तीर्थमाळ आरोवावणी, नंदिसूत्र कड्ढावणी, करेमि काउस्सगं अन्नत्थ कही गुरु-शिष्य वन्ने जणे एक लोगस्सनो काउस्सग सागरवरगंभीरा सुधी करी पारी प्रगट लोगस्स कहेवो. पछी शिष्य खमा० दइ कहे इच्छकारी भगवन् ! पसाय करी नंदिसूत्र संभळावोजी. गुरु कहे सांभळो. शिष्य

कहे इच्छं. पत्नी गुरु स्वमा० दइ कहे नंदिस्त्र कठउं. पत्नी गुरु ऊमा रही त्रण नवकार छूटा छूटा गणवापूर्वक तेना मस्तके
 त्रण चार नामचेप नांखे. गुरु नित्यारपारगाहोह कहे त्यारे शिष्ये इच्छं कहेबुं.

पत्नी स्वमा० दइ इच्छकारी भगवन् ! तुम्हे अम्हं तीर्थमाळ आरोवेह. गुरु कहे आरोवेमि. (अत्रे संघवीने माळ पेहरा-
 वी.) स्वमा० दइ शिष्य कहे संदिसइ कि मयामि ? गुरु कहे वंदितापवेह. स्वमा० दइ शिष्य कहे इच्छकारी भगवन् ! तुम्हे
 अम्हं तीर्थमाळ आरोवियं इच्छामो अणुमट्टि. गुरु कहे आरोवियं स्वमासमयाणं हत्थेणं सुत्तेणं अत्थेणं तदुभयेणं
 मम्हं चारिआदि गुरुगुणेहि वट्टिआहि नित्यारपारगाहोह. शिष्य कहे इच्छं. स्वमा० दइ शिष्य कहे तुम्हाणं पवेइयं संदि-
 मइ नाहूणं पवेपमि. गुरु कहे पवेह. स्वमा० दइ नांदने नवकार गणवा त्रण प्रदक्षिणा देवी. (आ वखते मकळ संघ वास-
 वेपयाया भवत नांखे.) स्वमा० दइ तुम्हाणं पवेइयं साहूणं पवेइयं संदिमह काउस्सगं करेमि, गुरु कहे करेह. शिष्य कहे
 इच्छं. स्वमा० दइ इच्छकारी भगवन् ! तुम्हे अम्हं तीर्थमालं आरोवणत्थं करेमि काउस्सगं अन्नत्थ कही एक लोगस्सतो
 ताउस्सपग मागरवरगंभीरा सुधी करी पारी प्रगट लोगस्स कहेवो. पत्नी स्वमा० दइ अविधि आशातना मिच्छामिदुकडं
 नांखे. पत्नी शिष्य स्वमा० दइ कहे इच्छकारी भगवन् ! हितशिक्षा प्रसाद करोजी.

सुक्तिकनी वरमाला, सूक्तिजलाकर्षणे घटीमाला ।
 साक्षादिव गुणमाला, माला परिधीयते धन्यैः ॥ १ ॥

वार मासे काउस्सग करवानो विधि

चैत्र शुदि ११-१२-१३ अथवा १२-१३-१४ अथवा १३-१४-१५ ए त्रय दिवसोए दररोज दैवासिक प्रतिक्रमण कर्या पछी आ काउस्सग करवो. प्रथम खमा० दइ इच्छा० संदिसह भगवन् ! अचिचरजओहडावणत्थं काउस्सग करं ? इच्छं अचि चरजओहडावणीत्थं करेमि काउस्सगं, अअत्थ कही चार लोगस्सनो काउस्सग सागरवरगंभीरा सुधी करवो. पारी प्रगट लोगस्स कहेवो.

लोचविधि.

प्रथम इरियावही करी चंदेसु निम्मलयरा सुधी एक लोगस्सनो काउस्सग करी पारी प्रगट लोगस्स कहेवो. पछी खमा० दइ इच्छाकारेण संदिसह भगवन् ! मुहपत्ति पडिलेहुं ? गुरु कहे पडिलेह. इच्छं कही मुहपत्ति पडिलेहवी. पछी खमा० दइ इच्छाकारेण संदिसह भगवन् ! लोयं संदिसाहु. गुरु कहे संदिसावेह. बीजुं खमा० दइ इच्छाकारेण संदिसह भगवन् ! लोयं करेमि. गुरु कहे करेह. उपरनो आदेश मळ्या पछी जो ऊंचे आसने बेसवाजुं होय तो खमासमण दइ नीचेना आदेश मांगवा. इच्छाकारेण संदिसह भगवन् ! उच्चासणं संदिसाहु ?, गुरु कहे संदिसावेह. पछी चोथुं खमा० दइ इच्छा० संदि० भगवन् ! उच्चासणं ठामि. गुरु कहे ठावेह. पछी खमा० दइ लोच करनार वडील होय तो इच्छकारी भगवन् ! लोयं करेह, अने नाना हाय तो इच्छकारी लोयं करेह एम कहेवुं. पछी लोच करावो.

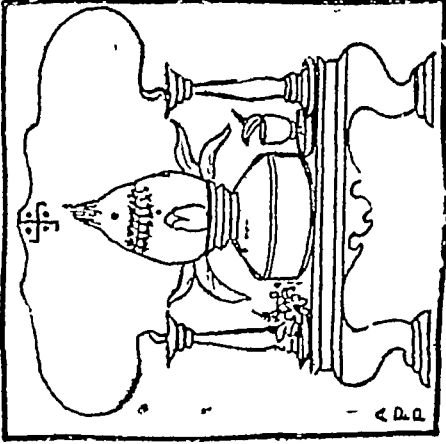
लोक भया बाद गुरुमहाराज पासे आधी करवानी विधि

प्रथम स्वमा० दइ शरियावही करी जगचिंतामणितुं चैत्यवंदन जय वीराराय सुधी संपूर्ण करतुं. पछी स्वमा० दइ सुहपति पडिलेहनी. पछी वादना ने देवा. स्वमा० दइ इच्छा० सदि भगवन् ! लोयं पवेणमि ? गुरु कहे पवेह. वीजुं स्वमा० दइ संदिमइ किं मखाभि ? गुरु कहे वंदिषापवेह. शिष्य कहे इच्छं. स्वमा० दइ कहे केसामे पज्जुवासिया, गुरु कहे तओ दुकरं कयं शिगशी साहियाति. इच्छामो अणुसट्ठिं. स्वमा० दइ तुग्हाणं पवेइयं संदिसह साहूणं पवेणमि. गुरु कहे पवेह. स्वमा० दइ तुग्हाणं पवेइयं साहूणं पवेइयं संदिसह काउरसगं करोमि. गुरु कहे करेह. स्वमा० दइ केसेसु पज्जुवासिजमाणेसु सम्मं जे न अहियासियं इइयं ककराइं तरस ओहइवणीयं करोमि काउरसगं अअत्थ कही एक लोगरसनो काउरसग सागर-परगंभीरा सुधी करी पारी प्रगट लोगरस कहेवो. पछी अनुकमे साधुओने वंदन करे.

श्री लैन
व्रत विधि.

॥ २० ॥

॥ २० ॥

उपधान विधि.

उपधान वहन करनार श्रावक-श्रानिका प्रातःकाले प्रतिक्रमण करी, देव चांदी, पडिलेहण करी, जिनपूजा करी वेरयी मायापंच शेर अश्रुत, श्रीफन ग्रहण करी ज्यां नांद मांडी होय त्यां आगी गुंडली करे. पळी हाथमां श्रीफल ग्रहण करी नांदने नवकार गणवापूर्वेक त्रण प्रदक्षिणा आपे. पळी श्रीफल मूकी, पौषवना उपकरणो ग्रहण करी, खमा० दइ इरि-यावही पडिफर्मी पौषध लेयानी विधि प्रमाणे पौषध ग्रहण करी यावत् बहुवेल संदिसाहु, बहुवेल काशुं त्यां सुधी कहे. पळी पडिनेदगना आदेश मार्गी यावत् उपधि पडिलेहुं कही तर्ष उपकरणो पडिलेहवा. कोइ स्त्रीने कारणसर वस्त्र पडि-लेहवा गही गया होय तो नांदनी मक्की क्रिया कर्या पळी पडिलेहण करे. पडिलेहण कर्या पळीज पवेणानी क्रिया थइ शके. पौषच लीना पळी नीचे मुजव प्रवेशविधि कराववी.

प्रवेशविधि

रामा० दइ इरियावहि पडिफर्मी एक लोगस्सनो काउस्सग चंदेसु निम्मत्तयरा सुधी करी पारी प्रगट लोगस्त कहेवो. रामा० दइ इच्छाकारेण संदिमह मगवन् ! वमति पवेउं ? गुरु कहे पवेह. इच्छं कही खमा० दइ शिष्य कहे मगवन् ! नुद्यामहि. गुरु कहे नश्चि. पळी रामा० दइ इच्छाकारेण संदिसह मगवन् ! मुहपति पडिलेहुं ? गुरु कहे पडिलेह. इच्छं

१. पयन च उपधानमां नांद होय धे. शाफीना उपधानमां स्थापनाचार्ययी पण प्रवेश करावी शक्य छे.

कही सुहपात्ति पडिलेहवी. पछी खमा० दइ इच्छकारी भगवन् ! तुम्हे अग्रहं प्रथम उपधान पंचमंगलमहाश्रुतस्कंध, त्रीजुं उपधान शक्रस्तवअध्ययन, पंचम उपधान नामस्तवअध्ययन उद्देशावणी, नंदिकरावणी, देववंदावणी वासनित्तेप करो. गुरु कहे करेमि. पछी इच्छं कही गुरु पासे आवे. गुरु नवकार गणवापूर्वक त्रण वखत वासनित्तेप करे. पछी खमा० दइ शिष्य कहे. इच्छकारी भगवन् ! तुम्हे अग्रहं प्रथम उपधान पंचमंगलमहाश्रुतस्कंध, त्रीजुं उपधान शक्रस्तवअध्ययन, पंचम उपधान नामस्तवअध्ययन उद्देशावणी, नंदिकरावणी, वासनित्तेपकरावणी, देव वंदावो. गुरु कहे वंदावोमि. पछी शिष्य० खमा० दइ कहे कहे. इच्छाकारेण संदिसह भगवन् ! चैत्यवंदन करुं ? गुरु कहे करेह. शिष्य कहे इच्छं. पछी नीचे प्रमाणे चैत्यवंदन करे.

चत्यवंदन.

ॐ नमः पार्श्वनाथाय, विश्वचिंतामणयिते । ह्रीं धरणेन्द्रवैरोढ्या, पद्मादेवीयुतायते ॥ १ ॥
शांतिदुष्टिमहापुष्टि-धृतिकीर्तिविधायिने । ॐ ह्रीं द्विद्वय्यालवैताल-सर्वाधिठ्याधिनाशिने ॥ २ ॥
जयजिताख्या विजयाख्या पराजितयान्वितः । दिशां पालेर्ग्रहैर्धक्षै-विद्यादेवीभिरन्वितः ॥ ३ ॥

१ अत्रे ज्यारे बीजा अढारीयामां, चोकीयामां तथा छकीयामा प्रवेश कराववो होय तो अनुक्रमे बीजुं उपधान प्रतिक्रमण-श्रुतस्कंध, चोशुं उपधान चैत्यस्तव, छठुं उपधान श्रुतस्तवसिद्धस्तव ले उपधान होय तेनुं नाम बोलवुं.

ॐ असियाउसाय नमस्तत्र त्रैलोक्यनाथताम् । चतुःषष्टि सुरेन्द्रास्ते, भासन्ते छत्रचामरेः ॥ ४ ॥
 श्रीशंखेश्वरमंडनपार्श्वजिन ! प्रणतकल्पतरुकल्प ! । चूरय दुष्टवानं. पूरय मे वाञ्छितं नाथ ! ॥ ५ ॥
 पत्नी जे किंचि, नष्टयुगं, अगिंहतचेइआणं, अन्नतय कही एक नवकारनो काउस्सग करी पारी नमोऽहंत कही नीचे
 प्रमाणे स्तुति कहेवी.

अहस्तनोतु स श्रेयः, श्रियं यद्दधानतो नरैः ।

अप्येन्द्रि सकलाऽत्रैहि, रंहसा सहसौच्यत ॥ १ ॥

पत्नी लोगस्म, सब्वलोए, वंदणवत्तिआए, अन्नतय कही एक नवकारनो काउस्सग करी पारी वीजी स्तुति कहेवी.

ओमितिमन्तायच्छासनस्य, नन्ता सदा यदंघ्रीश्च ।

आश्रीयते श्रिया ते, भवतो भवतो जिनाः पान्तु ॥ २ ॥

पुस्कररदी, वंदणवत्तिआए, अन्नतय कही एक नवकारनो काउस्सग करी पारी वीजी स्तुति कहेवी.

नवतस्त्रयुता त्रिपदीश्रिता, रुचिज्ञानपुण्यशक्तिमता ।

वरधर्मकीर्तिविद्याऽनन्दाऽस्याजैनगीर्जायात् ॥ ३ ॥

पछी सिद्धाणं बुद्धाणं कही श्रीशान्तिनाथ आराधनार्थं करोमि काउस्सगं वंदणवत्तियाए अन्नत्थ कही एक लोउस्सनो काउस्सग सागरवरगंभीरा सुधी करी पारी नमोऽर्हत् कही चोथी स्तुति कहेवी.

श्रीशान्तिः श्रुतशान्तिः, प्रशान्तिकोऽसावशान्तिमुपशान्तिम् ।

नयतु सदा यस्य पदाः, सुशान्तिदाः सन्तु सन्ति जने ॥ ४ ॥

पछी श्रीद्वादशांगी आराधनार्थं करोमि काउस्सगं वंदणवत्तियाए, अन्नत्थ कही एक नवकारनो काउस्सग करी नमोऽर्हत् कही पांचमी स्तुति कहेवी.

सकलार्थसिद्धिसाधन-बीजोपाङ्गा सदा स्फुरदुपाङ्गा ।

भवतादनुपहतमहा-तमोऽपहा द्वादशाङ्गी वः ॥ ५ ॥

पछी श्री श्रुतदेवता आराधनार्थं करोमि काउस्सगं अन्नत्थ कही एक नवकारनो काउस्सग करी पारी नमोऽर्हत् कही छठी स्तुति कहेवी.

वदवदति न वाग्वादिनि ? भगवति ! कः श्रुतसरस्वातिगमेच्छुः

रङ्ग-सरङ्गमतिवरतरणिस्तुभ्यं नम इतीह ॥ ६ ॥

श्री गामनदेवता आराधनार्थं करोमि काउस्वगं मन्त्रं कही एक नवकारनो काउस्वग करी पारी सातमी स्तुति कहेवी.
उपसर्गवल्यविलयनिरता, जिनशासनावनैकरताः ।

द्रुतमिह समीहितकृते, स्युः शासनदेवता भवताम् ॥ ७ ॥

नमस्तु वैद्यावचगराणं सम्मदिद्विमहाद्विगराणं कोमि काउस्वगं अन्त्य कही एक नवकारनो काउस्वग करी पारी
आठमी स्तुति कहेवी.

सङ्क्षेत्र ये गुरुगुणौघनिधेसु वैद्यावृत्यादिकृत्यकरणैकनिवद्धकक्षाः ।

ते शान्तये सह भवन्तु सुराः सुरीभिः सद्दृष्टयो निलिलविध्वविधातदक्षाः ॥ ८ ॥
पद्मी एक नवकार कही वेमीने नमस्तुगुणं, जावंति चेद्महं, जावंत केवि साह, नमोऽर्चु कही पंचपरमेष्ठीस्तव कहेवुं.

पंचपरमेष्ठीस्तव.

ओमिति नमो भगवओ, अरिहन्तसिद्धाऽऽरियउवञ्जायत्रसव्वसाहुसुणिसंघधम्मतिथपव-
यणस्स ॥ १ ॥ सप्पणय नमो तह भगवई सुयदेवयाइ सुहयाए, सिवसंति देवथाणं सिवपवयण-

देवयाणं च ॥ २ ॥ इन्द्रा गणिजम नेरईय, वरुणवाउकुबेरईशाणा । बंभो नागुत्ति दसणहमत्रिय
सुदिसाण पालाणं ॥ ३ ॥ सोमयमवरुणवेसमणवासवाणं तहेव पंचपहं । तहलोगपालयाणं,
सुराइ गहाण य नवरहं ॥ ४ ॥
साहंतस्स समक्खं मज्झमिणं चैव धम्मणुट्ठाणं । सिद्धिमविग्धं गच्छउ, जिणाइ
नवकारओ धरिण्यं ॥ ५ ॥

पछी जय वीयराय संपूर्ण कहेवा ॥ इति देववंदन विधि ॥

पछी नांदने पढदो करावी स्थापनाचार्य खुल्ला राखी चे वांदणा देवा. पछी पढदो लेवरावीने प्रभु सामे ऊभा रही
कहे इच्छकारी भगवन् ! तुम्हे अग्रहं प्रथम उपधान पंचमंगलमहाश्रुतस्कंध, त्रीजुं उपधान शक्रस्तव अध्ययन, पंचम उपधान
नामस्तव अध्ययन उद्देशावणी नंदिकरावणी, देववंदावणी, नंदिसुत्रसंभलावणी काउस्सगग करावो. गुरु कहे करेह. इच्छं
खमा० दइ इच्छकारी भगवन् ! तुम्हे अग्रहं प्रथम उपधान पंचमंगलमहाश्रुतस्कंध, त्रीजुं उपधान शक्रस्तव अध्ययन, पंचम

१. अत्र ज्यारे बीजा अढारीयामां, चोकीयामां तथा छकीयामां प्रवेश कराववो होय त्यारे अनुक्रमे बीजुं उपधान, प्रतिक्रमण-
श्रुतस्कंध, चोशुं उपधान चैत्यस्तव, षण्डुं उपधान श्रुतस्तवसिद्धस्तव विगरेमांथी जे उपधान होय तेना नाम बोलवा.

उपधान नामस्तव अध्ययन उद्देशावणी, नंदिकरावणी, देववंदावणी, नंदिसूत्रसंभळावणी करेमि काउस्सगं. गुरु पण खमा० दइ इच्छा० संदि० भगवन् ! प्रथम उपधान पंचमंगलमहाश्रुतस्कंध, त्रीजुं उपधान शक्रस्तव अध्ययन, पंचम उपधान नामस्तव अध्ययन उद्देशावणी, नंदीसूत्रकटावणी, काउस्सग कहे ? इच्छं प्रथम उपधान पंचमंगलमहाश्रुतस्कंध, त्रीजुं उपधान शक्रस्तव अध्ययन, पंचम उपधान नामस्तव अध्ययन उद्देशावणि करेमि काउस्सगं अन्नत्य कही एक लोगस्सनो उपधान शक्रस्तव अध्ययन, पंचम उपधान नामस्तव अध्ययन उद्देशावणी करे. पछी पारी अगट लोगस्स कहेवो. पछी शिष्य खमा० दइ कहे काउस्सग सागरवारगंभीरा सुधी गुरु शिष्य बसे जण करे. पछी पारी अगट लोगस्स कहेवो. पछी शिष्य खमा० दइ कहे नंदी इच्छकारी भगवन् ! पसाय करी नंदिसूत्र संभळावो. गुरु कहे सांभळो, शिष्य कहे इच्छं. पछी गुरु खमा० दइ कहे नंदी सुप्र कटुं ? पछी गुरु ऊमा रही प्रण नवकाररूप नंदिसूत्र संभळावी प्रण वखत वासथेप नांखी गुरु० नित्यारपारगाहोह कहे मने शिष्य इच्छं कहे.

सात खमासमण विधि.

पछी खमा० दइ इच्छकारी भगवन् ! तुम्हे अम्हं प्रथम उपधान पंचमंगलमहाश्रुतस्कंध, त्रीजुं उपधान शक्रस्तव अध्ययन, पांचसुं उपधान नामस्तव अध्ययन उद्दिंसओ. गुरु कहे उद्देसामि. शिष्य कहे इच्छं. पछी खमा० दइ संदिसह कि मणामि ? गुरु कहे वेदित्तापवेह इच्छं कही खमा० दइ इच्छकारी भगवन् ! तुम्हे अम्हं प्रथम उपधान पंचमंगलमहा-

१. धावक आविकाने उपधानमां प्रण नवकाररूपज नंदिसूत्र संभळाववुं. आ प्रमाणे हीरप्रश्नमां लखेल छे.

श्रुतस्कंध, त्रींशुं उपधान शक्रस्तव अध्ययन, पांचशुं उपधान नामस्तव अध्ययन उदिच्छं इच्छामो अणुसहिं गुरु कहे उदिच्छं खमासमणायं हर्त्थेणं सुत्तेणं अत्थेणं तदुभयेणं जोगं करिजाहि, गुरुगुणेहिं बुद्धिजाहि नित्यारपारगाहोह. शिष्य कहे- तहत्ति. पछी खमा० दइ कहे तुम्हाणं पवेइयं संदिसह साहूणं पवेइयं. गुरु कहे पवेह. शिष्य कहे इच्छं. पछी खमा० दइ नंदिने नवकार गणवापूर्वक त्रय प्रदक्षिणा आपे. आ वखते गुरु तथा सकल संघ सर्वेना मस्तक उपर वासत्तेपवाळा अत्त नांखे. (प्रदक्षिणा कर्मां पहेलां संघमां चोखा वहेचवा) पछी खमा० दइ कहे तुम्हाणं पवेइयं साहुणं पवेइयं संदिसह काउ- स्सगं करेमि. गुरु कहे करेह. इच्छं कही खमा० दइ इच्छकारी भगवन् ! तुम्हे अमं प्रथम उपधान पंचमंगलमहाश्रुतस्कंध, त्रींशुं उपधान शक्रस्तव अध्ययन, पांचशुं उपधान नामस्तव अध्ययन उहेसावणीं करेमि काउस्सगं अत्तथ कही एक लोगस्स सागरवरगंभीरा सुधी करी पारी प्रगट लोगस्स कहेवो. पछी पवेयणु करावडुं,

पवेयण विधि.

प्रथम स्वमा० दह शरियावही पडिकमी एरु लोगस्पतो काउसग करी पारी प्रपट लोगस्पस कहेचो. पञ्ची स्वमा० दह इच्छा० मंदिसह भगवन् ! पवेयणा सुहपत्ति पडिलेहुं ? गुरु कहे पडिलेह. शिष्य इच्छं कही सुहपत्ति पडिलेहे. पञ्ची वांदणा ने देवा. पञ्ची स्वमा० दह इच्छाकारेण संदिसह भगवन् ! पवेयणुं पवेउं ? गुरु कहे पवेह. शिष्य कहे इच्छं. स्वमा० दह इच्छाकारी भगवन् । एम्हे अम्हं प्रथम उपधान पंचमंगलमहाश्रुतस्कंध, श्रीउं उपधान शक्तस्तत्र अध्ययन, पांचमं उपधान नामस्तत्र अध्ययन उदेनावणी, नंदिकरावणी, देववंदावणी, नंदिसुत्रसंभलावणी, पूर्वचरणपदपद्मरावणी पाली तप करणुं गुरु कहे करजे शिष्य कहे इच्छं. स्वमा० दह इच्छाकारी भगवन् ! पचखाण करावो. गुरु प्रथम दिवसे उपवास अथवा आंगविल करावे पचखाण कर्या पञ्ची वांदणा ने देवा. पञ्ची स्वमा० दह इच्छाकारेण मंदिसह भगवन् ! त्रेसणे संदिसाहु. गुरु कहे संदिनावो. शिष्य कहे इच्छं. पञ्ची स्वमा० दह इच्छाकारेण संदिसह ! त्रेसणे ठाउं. गुरु कहे ठावो शिष्य कहे इच्छं. स्वमा० दह आविधि आशातना भिच्छामि दुक्कडं इति पवेयणुं.

पञ्ची शिष्य कहे इच्छाकारी भगवन् ! हितशिवा प्रसाद करोनी. गुरु नीचे प्रमाणे हितशिवा आपे.

नाणं पयासगं सोहृत्रो तवो संजमो अ गुत्तिधरो ।
तिण्हंपि समायोगे सुखो जिणसासणे भणिओ ॥ १ ॥
भुत्तिकनी वरमाला, सुकृत जलाकर्षणे घटीमाला ।
साक्षादिव गुणमाला, माला परिधीयते धन्यैः ॥ २ ॥

इति उपधानप्रवेशविधि.

हंमेशा सवारना करावधानी क्रिया.

पौषध विधि.

ममा० दइ इरियावहि पडिकमी एक लोगससनी काउससग (चंदेसु निम्मलयरा सुधी) करी पारी प्रगट लोगसस कहती. पछी ममा० दइ इच्छाकारेण मंदिसह मगवन् ! पोसह मुहपत्ति पडिलेहुं ! गुरु कहे पडिलेहो. शिष्य कहे इच्छं. पछी ममा० दइ इच्छा० संदिसह मगवन् ! पोसह संदिसाहुं ? स्वमा० दइ इच्छा० संदि० मगवन् ! पोसह ठाउं ? एम कही एक नवकार गणी इच्छकारी मगवन् ! पसाय करी पोसहदंडक उच्चरावोजी एम कहेबुं. पछी गुरु नीचे प्रनाणे पाठ बोले.

पोसह पञ्चकवाण.

करोमि भंते ! पोसहं आहारपोसहं देसओ सव्वओ, सरीरसक्कारपोसहं सव्वओ वंभचेर-
पोसहं सव्वओ, अब्वावारपोसहं सव्वओ चउव्विहे पोसहे ठामि जाव अहोरत्तं पज्जुवासामि
दुविहं तिविहेणं मणेणं वायाए काएणं न करेमि न कारवेमि तस्स भंते ! पोडकमामि निंदामि

१ इरेक बल्लवे गुरु आदेश आपि त्तारे शिष्य इच्छं कहे.

२ अपधानमां आहोरात्रिना अ पौषध करवाना होय छे एटले विवसनी पाठ लख्यो नथी.

गरिहामि अप्पाणं वोसिरामि.

पंखी खमा० दइ इच्छा० संदि० भगवन् ! सामायिक मुहपत्ति पडिलेहुं ? मुहपत्ति पडिलेही खमा० दइ इच्छा० संदि० भगवन् ! सामायिक संदिसाहुं ? इच्छं खमा० दइ इच्छा० संदि० भगवन् ! सामायिक ठाउं ? इच्छं कही एक नवकार गणी इच्छकारी भगवन् ! पसाय करी सामायिकदंडक उच्चरात्रोजी एम कहेतुं, पंखी गुरु नीचे मुजव पाठ उच्चरावे.

सामायिक पञ्चखाण.

करेमि भंते ! सामाइयं, सावजं जोगं पञ्चखामि जाव पोसहं पज्जुवासामि दुविहं तिविहेणं मणेणं वायाए काएणं न करेमि न कारेवेमि तस्स भंते ! पडिक्कमामि निंदामि गरिहामि अप्पाणं वोसिरामि.

पंखी खमा० दइ इच्छा० संदि० भग० वेसणे संदिसाहुं ? इच्छं खमा० दइ इच्छा० संदि० भगवन् ! वेसणे ठाउं ? इच्छं खमा० दइ इच्छा० संदि० भगवन् ! सज्जाय संदिसाहुं ? इच्छं, खमासमण दइ इच्छा० संदि० भगवन् ! सज्जाय करं ? इच्छं कही त्रण नवकार गणी खमा० दइ इच्छा० संदिसह भगवन् ! बहुनेल संदिसाहु ? इच्छं खमा० दइ इच्छा०

१. पौषधना आदेशोमां बीजा विवसे पण सज्जाय करं एमज आवेश मांगवो एवो सेत्तप्रश्नमां पण पाठ छे.

संदि० भगवन् ! यद्गोचरं कर्मणुं ? इच्छं स्वमा० ददइ इच्छा० संदि० भगवन् ! पडिलेहण कंठं ? इच्छं कही (पडिलेहण पडेना करी होय तो) अत्रे मात्र मुहपत्ति पडिलेहवीं. पछी स्वमा० ददइ इच्छाकारी भगवन् ! पसाय करी पडिलेहणा पडिलेहणी. इच्छं स्वमा० ददइ इच्छा० संदि० भगवन् ! उगधि मुहपत्ति पडिलेहूं ? इच्छं कही मुहपत्ति पडिलेही स्वमा० ददइ इच्छा० संदि० भगवन् ! उपयि नंदिसाहूं ? इच्छं स्वमा० ददइ इच्छा० भंदि० भगवन् उगधि पडिलेहूं ? स्वमा० ददइ मात्रिधि सायानना मिच्छामि दृष्टं मांगवो. ते पछी नीचे मुजत्र पवेयणानी क्रिया करवी.

पवेयणानी क्रिया.

स्वमा० ददइ इगियावही करी एक लोगस्सनो काउस्सग्ग करी (चंदेसु निम्मलयारा सुधी) पारी प्रगट लोगस्स कहवो. स्वमा० ददइ इच्छा० संदि० भगवन् ! वसति पवेउं ? स्वमा० ददइ भगवन् ! शुद्धावसहि. स्वमा० ददइ इच्छा० संदि० भगवन् ! पवेयणा मुहपत्ति पडिलेहूं ? इच्छं कही मुहपत्ति पडिलेहवी. पछी चे वांदणा देवा. पछी इच्छा० संदि० भगवन् ! पवेयणु पवेउं ? एम कहेचूं. मुक कहे पवेक. शिष्य कहे इच्छं. पछी स्वमा० ददइ कहे-इच्छाहारी भगवन् ! तुम्हे अम्मं पहेळुं उपधान पंच-

१ अंगोमे षोडशो षोडशे पडिलेहणा पडिलेहवावोली ए आदेश इरियावही करी पछी मांगवो.

२ वेदना उपधानना नाम लेवानी जरुए होय तेनाज नाम बोलवा. सुगमता सांटे अत्रे चयागा नाम लहया छे, तथापूर्ध चरणपद विगरेरे पक्षे यत्तना प्रमाणे बोलवा.

मंगलमहाश्रुतस्कंध, श्रीजुं उपधान शक्ररतव अध्ययन, पांचशुं उपधान नामस्तव अध्ययन, (बीजुं उपधान प्रतिक्रमणश्रुत-
स्कंध, चोशुं उपधान चैत्यस्तव अध्ययन, छुं श्रुतस्तव सिद्धस्तव अध्ययन.) पूर्वचरणपदपइसरावणी (जे उप-
धाननी वे वांचना होय तेमां पेहेली न थइ होय त्यां सुधी) उत्तरचरणपदपइसरावणी (बीजी वांचना न थइ होय त्यां
सुधी) अने जे उपधानमां त्रण वांचना होय त्यां पूर्वचरणपदपइसरावणी (पेहेली वांचना न थइ होय त्यां सुधी.) क्रमा-
गतपदपइसरावणी (बीजी वांचना न थइ होय त्यां सुधी) उत्तरचरणपदपइसरावणी (त्रीजी वांचना न थइ होय त्यां सुधी)
अने जे उपधाननी एक वांचना होय त्यां पूर्वचरण, क्रमागतचरण, उत्तरचरणपदपइसरावणी पाली (उपवास अथवा आंविले
होय तो) तप करशुं, (नीवी एकारुशुं होय तो) पारशुं करशुं एम कहे. गुरु कहे करजो. शिष्य कहे इच्छं, खमा० दइ इच्छ-
कारी भगवन् ! पसाय करी पब्रक्काण करावोजी, पछी गुरु उपवास, आयांविले अगर नीवी जे पब्रक्काण होय ते करावे.

पछी वांदणा वे देवा. पछी खमा० दइ इच्छाकारेण संदि० भगवन् ! बेसणे संदिसाहु ? खमा० दइ इच्छा० संदि०
भगवन् ! बेसणे ठाउं ? खमा० दइ अविधि आशातना मिच्छामि दुक्कडं.

हवे पवेयशुं कर्या पछी राइ सुहपत्ति पडिलेहवी.

राइ मुहपत्तिनी विधि.

प्रथम स्वमा० दइ इरियावही पडिकमी एक लोगस्सनो काउस्सग करी पारी प्रगट लोगस्स कहेवो. पछी स्वमा० दइ इच्छा० मंदि० भगवन् ! राइ मुहपत्ति पडिलेहुं ? इच्छं, कही मुहपत्ति पडिलेहवी. पछी बे वांदणः देवा, पछी इच्छाकारेण मंदिमइ भगवन् ! राइमं आलोउं ? इच्छं आलोएमि जो मे राइमो अइमरो ए पाठ संपूर्ण कहेवो. पछी सव्वस्सवि राइमं कहने जो पदस्य मुनि होय तो वांदयां बे देवा अने अपदस्य होय तो स्वमा० दइ इच्छकार सुहराइनो पाठ कहने अरुमु-दिओ सामवो. पछी वांदयां बे देवा. स्वमा० दइ अविधि आशातना मिच्छामि दुकडं सांगवो.

सांजनी क्रियानी विधि.

प्रथम स्वमा० दइ बहुपडिपुत्रापोरिसि कही स्वमा० दइ इरियावहि पडिकमी, एक लोगस्सनो काउस्सग करी पारी प्रगट लोगस्स कहेवो. पछी स्वमा० दइ इच्छा० संदि० भगवन् ! गमणागमणे आलोउं ? इच्छं, कही नीचे मुजब पाठ बोले. इरियासमिति, मायासमिति, एपणासमिति, आदानभंडमत्तनिरुक्कणासमिति, पारिष्ठापनिकासमिति, मनगुप्ति, वचन-गुप्ति, कापगुप्ति ए अष्टप्रवचनमाता सामायिक पोसह लीधे रुडी पेरे पाळया नहि. जे काइ खंडन विराधना हुइ होय ते मधि इं मन, वचन, कायाए करी मिच्छामि दुकडं. पछी स्वमा० दइ इच्छा० संदिसह भगवन् ! पडिलेहण करं ? इच्छं

१ पोपभमां बडीनीति, लघुनीति करी तथा काजो परट्टवी इरियावही करी गमणागमणे अवरुय आलोववा. (प्राचीन समाचारी)

कही खमा० दइ इच्छा० संदि० भगवन् ! पोसहशाळा प्रमार्जुं ? इच्छं कही मुहपत्ति पडिलेहवी. पछी खमा० दइ इच्छकारी भगवन् ! पसाय करी पडिलेहया पडिलेहावोजी ? इच्छं कही खमा० दइ इच्छा० संदिसह भगवन् ! उपधि मुहपत्ति पडिलेहुं ? इच्छं कही मुहपत्ति पडिलेहवी. पछी खमा० दइ इच्छा० संदि० भगवन् ! सज्झाय करं ? इच्छं कही नीचे मुजव सज्झाय कहेवी.

सज्झाय.

मैन्ह जिणायणं आणं मिच्छं परिहरह धरह सम्मतं । छठिवह आवस्सयंमि उज्जुत्तो होइ पइदिवसं ॥१॥
पव्वेसु पोसहवयं दाणं सीलं तवो अ भावो अ । सज्झाय नमुक्कारो, परोवयारो अ जयणाय ॥ २ ॥
जिणपुआ जिणथुणणं, गुरुथु अ साहम्मिआणवच्छल्लं । ववहारस्सय शुद्धि, रहजत्ता तित्थजत्ता य ॥३॥
उवसमविधेकसंवर भासासमिइ छजीवकरुणाय । धम्मिअजण संसगो करणदमो चरणपरिणामो ॥४॥
संधोवरि बहुमाणो, पुत्थयलिहणं पभावणालित्थे । सट्ठाण किच्चमेयं, निच्चं सुगुरुवएसेणं ॥ ५ ॥

पछी खमा० दइ इच्छा० संदि० भगवन् ! उपधि संदिसहं ? इच्छं कही खमा० दइ इच्छा० संदिसह भगवन् ! उपधि पडिलेहुं ? इच्छं खमा० दइ अविधि आशातना मिच्छामि दुक्कडं मांगवो.

१ छीए ऊमा ऊमा कहेवी अने पुरुषोए बेसीने कहेवी.

संध्यानी विधि.

समा० दह इरियावही करी एक लोगससनी काउसग करी पारी प्रगट लोगसस कहेवो. पछी खमा० दह इच्छा० संदि० भगवन् ! चमनि पेउं ? इच्छे खमा० दह भगवन् ! शुद्धावसहि ? गुरु कहे तहसि. खमा० दह इच्छा० संदि० भगवन् ! शुद्धपति पडिलेहूं ? इच्छे कही मुहपति पडिलेहवीं. जेणे उपवास कर्यो होय तेणे खमा० दह अने खाधुं होय तेणे वे चांदणां दह पचकाण करवुं. पछी चथाए वे चांदणां देवां.

समा० दह इच्छा० संदि० भगवन् ! वेपणे संदिसाहुं ? इच्छे कही खमा० दह इच्छा० संदि० भगवन् ! वेपणे ठाउं ? इच्छे कही समा० दह अविधि म्मायातना भिच्छामि दुक्कडं.

देवसी मुहपति.

समा० दह इरियावही करी एक लोगससनी काउसग करी पारी प्रगट लोगसस कहेवो. खमा० दह इच्छा० संदि० भगवन् ! देवसी मुहपति पडिलेहूं ? इच्छे कही मुहपति पडिलेही चांदणां वे देवा. पछी इच्छा० संदि० भगवन् ! देवसिंभं

? माधु माथे प्रणिपसण करणरे आवहने देवसी मुहपतिनी विधि कखाती नथी. प्राबिकाए राइ तथा देवसी मुहपति बने अवरय करवानी छे.

आलोउं ? इच्छं कहीं जो मे देवसिओ अइआरो ए पाठ संपूर्ण कहेवो. पछी सव्वस्सवि देवासिय दुच्चितियनो पाठ कहीने जो पदस्थ मुनि होय तो वांदणां वे देवा अने अपदस्थ होय तो खमा० दइ इच्छकार सुहेदेवसिनो पाठ कहीं अब्भुट्टिओ खामवो. पछी वांदणां वे देवा, पछी खमा० दइ इच्छा० संदि० भगवन् ! स्थंडिल शुद्धि करुं ? इच्छं कहीं खमा० दइ इच्छा० संदि० भगवन् ! दिशि प्रमार्जुं ? इच्छं कहीं खमा० दइ अविधि आशातना भिच्छामि दुक्कंडं मांगवो.

(श्रावके स्थंडिल पडिलेहुंनो एक ज आदेश मांगवो अने श्राविकाए स्थंडिलनो अने दिशि प्रमार्जुं एम वने आदेश मांगवा)

वांचनाविधि.

खमा० दइ हरियावहि करी पारी प्रगट लोगस्स कहेवो. खमा० दइ इच्छा० संदि० भगवन् ! वसति पवेउं ? इच्छं कहीं खमा० दइ भगवन् ! सुद्धावसहि ? गुरु कहे तहत्ति० पछी खमा० दइ इच्छा० संदि० भगवन् ! वायणा सुहपति पडिलेहुं ? इच्छं कहीं सुहपत्ति पडिलेहवी. पछी वांदणा वे देवा. पछी खमा० दइ इच्छा संदि० भगवन् ! वायणा संदिसाहुं ? इच्छं कहीं खमा० दइ इच्छा० संदिमह भगवन् ! वायणा लेशुं ? इच्छं कहीं खमा० दइ इच्छकारी भगवन् ! पसाय करी वाय-

१ वायणा सवारना कोइ कारणे रही जाय तो सांजनी क्रिया पहेला वांचना लइ शकाय छे. पवेयणु कराया पछी वांचना आपवी. पवेणा पछी ज्यारे तरत ज वांचना आपवामां आवे छे त्यारे वसतिपवेउं अने भगवन् ! सुद्धावसहीना आदेश न मांगवा.

गायनाद रुग्णी. पत्नी गुरु जे वाचना आपवानी होय तेनुं एक पद बोले. शिष्य ते प्रमाणे उचार करे. पछी तेनो अर्थ नमजावे. अंते गुरुं निघारणारागोहोह गुरुगुणेहिं वद्विज्ञाहि कहे. शिष्य तद्वत्ति कहे. खमा० दइ अविधि आशातना मिच्छामि दृगइ मांगथो. वाचनाना दिवसे वाचणा संवंधी जेने जे उपधान होय तेना २५ खमासमण अत्रे देवा. श्रावक चैत्यवंदन सुद्राण मने साविका ऊधी रहनि वाचना ले. वाचना नवकार विना आपवी, एम श्री हिरप्रश्नां कहुं छे.

उपधाननी वाचना.

पहेलुं उपधान पंचमंगलमहाश्रुतस्कंध, (नवकारनुं) दिवस १८, कुल तप १२॥ उपवास. वाचना बे.

पहेली वाचना पांच उपवासे.

पहेली वाचना.

नमो अरिहंताणं, नमो सिद्धाणं, नमो आयरियाणं, नमो उवज्झायाणं, नमो लोए सव्वसाहूणं

वीत्री वाचना साडासात उपवासे.

वीत्री वाचना.

एसो पंच नमुक्कारो, सव्वपावप्पणासणो, मंगलाणं च सव्वेसिं, पढमं हवइ मंगलं ॥

वीनुं उपधान प्रतिक्रमथुतस्कंध (इरियावहि, तस्स उत्तरी) दिवस १८, कुल तप १२॥ उपवास. वाचना बे.

पहेली वांचना पांच उपवासे.

पहेली वांचना

इच्छाकारेण संदिसह भगवन् ! इरियावहियं पडिक्कामिं ? इच्छं इच्छामि पडिक्कामिं ॥ १ ॥
इरियावहियाए विराहणाए ॥ २ ॥ गमणागमणे ॥ ३ ॥ पाणक्कमणे बीयक्कमणे हरियक्कमणे, ओसा
उत्तिंग पणुग दग मट्टि मक्कडासंताणा संकमणे ॥ ४ ॥ जे मे जीवा विराहिया ॥ ५ ॥

बीजी वांचना साडासात उपवासे.

बीजी वांचना.

एगिंदिया, बेइंदिया, तेइंदिया, चउरिंदिया, पंचिंदिया ॥ ६ ॥ अमिहया वत्तिया, लेसिया
संघाइया संघट्टिया, परियाविया किलामिया उइविया ठाणाओठाणं संकामिया जीवियाओ
ववरोविया तस्स मिच्छामि दुक्कडं ॥

तस्स उत्तरीकरणेणं पायच्छित्तकरणेणं, विसोहीकरणेणं विसाहिकरणेणं पावाणं कम्मणं
निग्घायणुट्टाए ठामि काउस्सगं ॥ ८ ॥

श्रीशुभे उपायान् शक्रस्तत्र अक्षयिन (नमस्त्युगं) दिवस ३५, कृत्तक १९॥ उपवास, वाचना व्रण.
पहिली वाचना या उपायमे.

वाचना पहिली.

नमस्त्युगं अरिहंताणं भगवंताणं ॥ १ ॥ आइगाराणं, तित्थयराणं, सयंसंबुद्धाणं ॥ २ ॥
पुरिसुत्तमाणं पुरिससीहाणं पुरिसवरपुंडरीआणं पुरिसवरगंधहत्थीणं ॥ ३ ॥

श्रीशुभे वाचना साठ उपायमे.

श्रीशुभे वाचना.

लोगुत्तमाणं लोगनाहाणं, लोगहिआणं, लोगपइवाणं लोगपज्जोअगराणं ॥ ४ ॥ अभयद-
याणं, चक्खुदयाणं, मग्गदयाणं, सरणदयाणं, बोहिदयाणं, ॥ ५ ॥ धम्मदयाणं धम्मदेसयाणं,
धम्मनायगाणं, धम्मसारहीणं धम्मवरचाउरंतचक्कवट्ठीणं ॥ ६ ॥

श्रीशुभे वाचना साठसाठ उपायमे.

श्रीजी वांचना.

अप्पडिहयवरनाण, दंसणधराणं, विअट्टउमाणं ॥ ७ ॥ जिणाणं जावयाणं, तिन्नाणं
तारयाणं, बुद्धाणं वोहयाणं, मुत्ताणं मोअगाणं ॥ ८ ॥ सव्वन्नुणं सव्वदरिसिणं, सिवमयल-
मरुअमणंतमख्वय मव्वाबाहमपुणरावित्ति सिद्धिगइनामघेयं ठाणं संपत्ताणं नमो जिणाणं
जियभयाणं ॥ ९ ॥ जेअ अइया सिद्धा जेअ भविस्संति णागए काले, संपइअ वट्टमाणा सव्वे
तिविहेण वंदामि ॥ १० ॥

चोथुं उपधान चैत्यस्तव अध्ययन (अरिहंतचेइआणं—अअत्थ) ४, कुल तप २॥ उपवास, वांचना एक.

वांचना.

अरिहंतचेइआणं करोमि काउस्सगं ॥ १ ॥ वंदणवत्तिआए पुअणवत्तिआए, सक्करवत्तिआए
सम्माणवत्तिआए, बोहिलाभवत्तिआए निरुवस्सगवत्तिआए ॥ २ ॥ सद्धाए मेहाए धिइए धारणाए
अणुप्पेहाए वट्टमाणिए ठामि काउस्सगं ॥ ३ ॥

अन्नस्य ऊससिष्यं नीससिष्यं खासिष्यं क्षीष्यं जंभाइष्यं उडुष्यं वायनिसग्गेणं भस-
 लिष् पित्तमुच्छ्राय सुहुमेहि अंगसंचालेहि सुहुमेहि खेलसंचालेहि दिट्टिसंचालेहि एवमाइ-
 षहि आगारेहि अभगो अविराहिओ हुज्ज मे काउस्सगो जाव अरिहंताणं मगवंताणं नमुक्कारेणं
 न पारेमि ताव कायं ठाणेणं मोणेणं ज्ञाणेणं अप्पाणं वोसिरामि ॥

पाचसुं उपभान नामस्तव अध्ययन. (लोगस्स) दिवस २८ कुल तप १५॥ उपवाम, वांचना त्रण.
 षहेली वांचना त्रण उपासे.

पहेली वांचना.

लोगस्स उज्जोअगरे धम्मतिरथयरे जिणे । अरिहंते कित्तइस्सं चउविसंपि केवली ॥ १ ॥

बीजी वांचना ६ उपवासे.

बीजी वांचना.

उसभमजिअं च वंदे संभवमभिणंदणं च सुमइं च । पउम्मप्पहं सुपासं जिणं च चंदप्पहं
 वंदे ॥ २ ॥ सुविहिं च पुप्फदंतं सीअलसिजंसवासुपुजं च, विमलमणंतं च जिणं धम्मं सांतिं च

वंदामि ॥ ३ ॥ कुंतुं अरं च मल्लिं वंदे मुणिसुव्वयं नमिजिणं च । वंदामि रिट्टनेमिं पासं तह
वद्धमाणं च ॥ ४ ॥

त्रीजी वांचना ६॥ उपवासे.

त्रीजी वांचना.

एवं मए अभिथुआ विहुयरयमला पहीणजरमरणा, चउविसंपि जिणवरा तित्थयरा मे पसी-
यंतु ॥ ५ ॥ कित्तिय वंदिय महिआ जेए लोगस्स उत्तमा सिद्धा, आरुग बोहिलाभं समाहिवर-
सुत्तमं दिंतु ॥ ६ ॥ चंदेसु निम्मलयर आइच्चेसु अहियं पयासयरा । सागरवरगंभीरा सिद्धा सिद्धि
मम दिसंतु ॥ ७ ॥

छट्टं उपधान श्रुतस्तव सिद्धस्तव अघयनं (पुक्खलरदीवहे, सिद्धाणं बुद्धाणं वैयावच्चगराणं) दिवस ७, कुल ४॥
उपवास, वांचना चे.

पहेली वांचना चे उपवासे.

पुक्खलरदीवहे धायइ संडे अ जंबुदीवे अ । भरेहरवयविदेहे धम्मइगरे नमंसामि ॥ १ ॥

नमतिमिरपडलविद्धंसणस्स सुरगणनरिंदमहिअस्स । सीमाधरस्स वंदे पफोडिअमोहजलस्स
 ॥ २ ॥ जाइजरामरणोपण्यासस्स कल्लाणपुरकलुविसालसुहावहस्स । को देवदाणववरिंद गण-
 चिअस्स धम्मस्स सारसुवल्लभ करे पमायं ॥ ३ ॥ सिद्धे भो पयओ णमो जिणमए नंदि-
 मया संजमे देवं नागसुवन्नकिन्नरणस्सव्भुअभावच्चिए । लोगो जरथ पइट्टिओ जगमिणं
 तेलुक्कमच्चामुरं धम्मोवित्तुउ सासओ विजयओ धम्मत्तरं वड्डुउ ॥ ४ ॥ सुअस्स भगवओ करेसि
 काउस्सगं ॥

चीनी वांचना २॥ उपवाये.

चीजा वांचना.

सिद्धाणं बुद्धाणं पारगयाणं परंपरगयाणं लोअगमुवगयाणं नमो सया सव्वसिद्धाणं ॥ १ ॥
 जो देवाण वि देवो जं देवा पंजलि नमसंति तं देवदेवमहिअं सिरसा वंदे महावीरं ॥ २ ॥ इक्कोवि
 नमुक्कागे जिणवयसहस्स वद्धमाणस्स संसारसागरओ तारेइ नरं व नारिं वा ॥ ३ ॥ उज्जित-

सेल सिहरे दिख्का नाणं नीसिहिआ जरस तं धम्मचक्कवट्ठिं अरिट्टुनेमिं नमंसांमि ॥ ४ ॥ चत्तारि
अट्ट तस दोय वंदिद्या जिणवरा चउव्वीसं परमट्ट निट्टिअट्टा सिद्धा सिद्धिं मम दिसंतु ॥ ५ ॥

वैयावच्चगरासं संतिगराणं सम्मदिट्टिसमाहिगराणं करेमि काउस्सग्गं ॥

वाचनाना दिवसे स्त्रीवर्ग माथासां तेल नांखी शकं छे. माथुं ओळी शकातुं नथी, पुरुषवर्गने उपधान तप पूरुं यतां
सुधी धौर (मुंडन) करावी शकातुं नथी.

काउस्सग्ग विधि.

खमा० दइ इरियावही करी पारी प्रगट लोगस्स कहेवो. खमा० दइ इच्छा० संदि० भगवन् ! प्रथम उपधान पंचमंगल
महाश्रुतस्कंध आराधनार्थं काउस्सग्गं कुरुं ? इच्छं करेमि काउस्सग्गं वंदयवत्तिआए अन्नत्थ कही १०० लोगस्सनो काउ-
स्सग्ग चंदेसु निम्मलयरा सुधी करवो. पारी प्रगट लोगस्स कहेवो. उपधान बदलाय त्यारे नाम पण बदलवुं.

खमासमण.

खमासणमनो आखो पाठ शुद्ध उच्चारी संडासा बराबर पडिलेही पंचमंगलमहाश्रुतस्कंधाय नमो नमः एम कही खमा-
समण १०० देवा अघर रहीं खमासमण न देवा. शक्ति न होय तो गुरुमहाराज पासे रजा लइ बेठा बेठा देवा. अन्ने

पण उपघान बदलाय त्यारे नाम बदलुं.

नवकारवाली.

पहिला, बीजा, चौथा अने छट्टा उपघानवालाए नवकारनी वाचा पारानी हमेश वीथ नवकारवाली गणवी, अने श्रीजा तथा पांचमा उपघानवालाए लोगस्सनी त्रण नवकारवाली गणवी. नवकारवाली ओछामां ओछीं पांच साथे गणवी. नवकारगालीने बदले वे हजार गाथा प्रमाण जीवविचार, नवतरा आदि प्रकरणनो पाठ करवो पण ठीक छे.

उपवास थवानी विधि.

४५ नवकारमाहिण २० पोरमीहण १८ साहपोरसीए १६ दुविहार पुरिमहे, १२ तिविहार पुरिमहे, ८ चउविहार पुरिमहे. १० तिविहार अत्रे ६ चउविहार अत्रे ८ विआसणे ४ एकासणे ३ निविए २ आयंविने एक उयवास थाय छे. अने मात्र एकामणुं, आयंविने अने पुरिमहु तपनो संवघ होवार्थी ते खास ध्यानमां राखवानुं छे.

हंमेशां उपघानवालाए करवानी क्रिया.

- १ पंने टंक प्रतिक्रमण करवुं, तेमां सवारे प्रतिक्रमणा अंते अहोरात्रिनो पोसह लेवो.
- २ वे टंक पहिलेहण करवुं.
- ३ गण टंक देव वांदिवा.

- ४ देहेरासेरे दर्शन करी त्यां आठ स्तुतिपूर्वक देव वांदावा.
- ५ सो लोगस्सनो एक साथे काउस्सग्ग करवो.
- ६ पहेला, बीजा, चोथा अने छट्टा उपधानवालाए वीश नवकारवाली बाधा पारानी गणवी. त्रीजा अने पांचमा उपधानवालाए पण त्रण नवकारवाली लोगस्सनी गणवी.
- ७ दररोज पोताना उपधानना नामपूर्वक सो खमासमणां देवा.
- ८ उपवास, आंबिल अथवा एकासणामां पाणी पीवुं होय त्यारे पच्चक्खाण विधिपूर्वक पाळवुं.
- ९ एकाशन के आंबिलमां उठती वखते दिवसचरियं तिविहारनुं पच्चक्खाण करवुं, अने उठ्या पछी इरियावही करी जगचिंतामणिनुं चैत्यवंदन जयवीयराय पर्यंत करवुं.
- १० सवारे फरीने गुरुमहाराज पासे पोसह लेतो, प्रवेदन करवुं अने राह मुहपत्ति पडिलेहवी.
- ११ सांजे गुरुमहाराज पासे पडिलेहणना आदेश माग गा, प्रवेदन करवुं, देवमी मुहपत्ति पडिलेहवी.
- १२ रात्रे संथारापोरिसि भणाववी.
- १३ सवारना छ घडी दिवस चढे त्यारे पोरिसी भणाववी.

आलोघणामां दिवस शा कारणथी पडे छे ?

१ नीची के आंबील करीने उठ्या पछी उलटी थाय तो.

- २ अन्न पट्टे मूकनामां आवे तो.
- ३ मचिन, ताची विगय, लीलोतगी खावामां आवे तो.
- ४ पशामनाण पाखुं भूली जनाय तो.
- ५ मोजन कर्मां पळ्ळी चेत्यबंदन रही जाय तो.
- ६ देहेगामर जहुं भूली जाय तो.
- ७ देस नांदना भूली जाय तो.
- ८ राये नांजनी क्रिया कर्मां पळ्ळी अने सगारनी क्रिया कर्मां पहेला स्थंडिल जाय तो.
- ९ पोरिमी मगाव्या विना मुड जाय तो, उंबी जाय तो अगर पोरिमी बीजकूल मणवे ज नहीं तो.
- १० मुद्रपति भूची जाय अने सो डगला जाय तो.
- ११ मुद्रपति अगर बीजा उपकरणो सोड नांवे तो.
- १२ आगिहाने कतु ममये त्रण दिवम
- १३ मांली, मांकड, जू मिगेरे वस जीवो पोताना हाथे मरी जाय तो.
- १४ सुवच थाग तो दिवम पडे एटले तप लेवे लागे पण पौपध जाय एटले तेटला पौपध पाछळयी करवा पडे ते

पौषध जो उपधाननी साथे साथे भेळा ज करे तो आंबिल आदि तप करी शकाय पण उपधानमांथी नीकळ्या पछी करवामां आवे तो उपवास तपपूर्वक ज आठ पहोरना पौषध करवा पडे.

नीचेना कारणोथी सामान्य आलोयण आवे छे

- १ पडिलेह्या विनातुं वस्त्र पात्र वापरे तो.
- २ मुहपत्ति अने चरवलानी आड पडे तो.
- ३ मोढामांथी एतुं नीकळे तो.
- ४ लुगडामांथी के शरीरमांथी जू नीकळे तो.
- ५ नवकारवाली गणतां पडी जाय तो अथवा खोह नांखे तो.
- ६ रुना पुंवडा कानमां रात्रे न नांखे तो, अथवा खोह नांखे तो.
- ७ स्थापनाजी पडी जाय तो.
- ८ पुरुषनो स्त्रीने अने स्त्रीनो पुरुषने संघट्टो थाय तो.
- ९ काजामांथी जीवतुं कलेवर नीकले तो.
- १० पडिलेहण करता, नोकारवाली गणता अने खाता बोले तो.

- ११ निर्येचनो संघटो याग तो.
- १२ (पृक्कद्रिय) मधित्तनो मंघेड्डो याय तो.
- १३ दिवसे निद्रा ले तो.
- १४ दिवानी के विजळीनी उजेही लागे तो.
- १५ गाये कामळी नायवाना काळमां कागळी नाख्या विना खुम्मी जग्यामां जाय तो.
- १६ वरमाद आदिना काचा छांटा लागे तो.
- १७ नाचामां स्थंडिल जाय तो.
- १८ चेठा पढिकमणुं करे तो.
- १९ चेठा न्माममण देवे तो.
- २० उषावे घुसे बोले तो.

आ उपगत बीजा पण अनेक कारणे आलोयण आवे छे ते प्रसंगोपात जाण्यो लेनी

मालारोपण विधि.

शुभ ग्रहर्ते पंचवरणी हीरकसुमयुक्त एक सो आठ तांबणावाळी माला घरथी महामहोत्सवपूर्वक संख्या समये गुरु समीपे आर्या, वासधेपथी प्रतिष्ठावी महामहोत्सव सहित घेर आणी, पाट उपर मूकी रात्रिजागरण करवुं. पळी सवारना (माल पहेरवाना दिवसे) श्रीफल. अबत आदि लह खमा० दइ इच्छा० संदि० भगवन् ! वमति पवेउं ? गुरु कहे पवेओ शिष्य कहे इच्छं. खमा० दइ इच्छा० संदि० भ० शुद्धावसहि. गुरु कहे तहत्ति. शिष्य कहे इच्छं.

नांद मांडी होय त्यां आवी नांदने नवकार गणत्रापूर्वक त्रण प्रदक्षिणा आपे. पळी सचित वस्तु मूकी दइ खमा० दइ इरियावही करी एरु लोगस्सनो (चंदेसु निम्मलयरा सुधी) काउसग करी पारी प्रगट लोगस्स कहेवो. पळी खमा० दइ इच्छा० संदि० भगवन् ! ग्रहपति पडिलेहूं ? गुरु कहे पडिलेह. शिष्य कहे इच्छं. पळी बांदणां त्रे देवा. खमा० दइ इच्छा-कारि भगवन् ! पसाय करी तुम्हे अमंहं पहेलुं उपधान पंचमंगलमहाश्रुतस्कंध, बीजुं उपधान प्रतिक्रमणश्रुतस्कंध, त्रीजुं उपधान शक्रस्तवअध्ययन, चोथुं उपधान चैत्यस्तवअध्ययन, पांचमुं उपधान नामस्तवअध्ययन, छहुं उपधानश्रुतस्तव, सिद्धस्तवअध्ययन समुद्देशओ ? गुरु कहे समुद्देशमि, शिष्य कहे इच्छं पळी खमा० दइ संदिसह किं भयामि ? गुरु कहे वंदि-त्तापवेह शिष्य कहे इच्छं खमा० दइ इच्छकारी भगवन् ! तुम्हे अमंहं पहेलुं उपधान पंचमंगलमहाश्रुतस्कंध, बीजुं उपधान प्रतिक्रमणश्रुतस्कंध, त्रीजुं उपधान शक्रस्तवअध्ययन, चोथुं उपधान चैत्यस्तवअध्ययन, पांचमुं उपधान नामस्तवअध्ययन,

अहं उपधान श्रुतस्त्वामिन्द्रस्तवअध्ययन नम्रदिष्ठं इच्छामो अणुमिष्ठि, गुरु कहे समृदिष्ठं समृदिष्ठं त्रमासगगाणं हृत्पेणं
 गुनेणं अत्येणं तद्गुमयेणं थिरपरिनिचं करिजाहि, शिष्य कहे इच्छं. खमा० दर तुम्हाणं पवेइयं संदिसह साहूणं पनेणमि ?
 गुरु कहे पोट. शिष्य कहे इच्छं, खमा० दर ऊमा रही एक नकार गणवो. पञ्ची खमा० दर कहे. तुम्हाणं पवेइयं
 गाहूणं पवेइयं संदिमह काउस्सगं करेमि ? गुरु कहे करेह. शिष्य कहे इच्छं. खमा० दर इच्छकारी मगवन् ! तुम्हे अमं
 पंइलुं उपधान पंचमंगलमहाश्रुतस्कंध, वीजुं उपधान प्रतिक्रमणश्रुतस्कंध, वीजुं उपधान शक्रस्तवअध्ययन, वीजुं उपधान
 वैश्यस्त्वमअध्ययन, पांचणुं उपधान नामस्तव अध्ययन, छट्ठुं उपधान श्रुतस्त्व, सिद्धस्तवअध्ययन समुदेसावणी काउस्सगं
 ककं ? गुरु कहे करेह. शिष्य कहे इच्छं. पहेलुं उपधान पंचमंगलमहाश्रुतस्कंध, वीजुं उप० प्रतिक्रमणश्रुतस्कंध, वीजुं
 उप० शक्रस्त्वमअध्ययन, वीजुं उप० चैत्यस्तवअध्ययन, पांचणुं उप० नामस्तवअध्ययन, छट्ठुं उप० श्रुतस्त्ववसिद्धस्त्व-
 अध्ययन समुदेसावणी करेमि ताउस्सगं अन्नत्य कही एक लोगस्सतो काउस्सग (सागारागंभीरा सुधी) करी पारी
 प्रगट लोगस्स कहेवो. पञ्ची शिष्य इच्छामि खमासमणो वंदिउं जावणिजाए निसिदिआए पटलुं कही ऊमो रहे, गुरु कहे
 निविदिग, शिष्य कहे मत्तयएण वंदामि.

पञ्ची इच्छा० संदि० मगवन् ! वायणा संदिसाहुं ? गुरु कहे संदिसावेह. शिष्य कहे इच्छं. खमा० दर इच्छा० संदि०

: भगवन् ! वायणा लहशुं. गुरु कहे लेजो. शिष्य कहे इच्छं. पछी शिष्य इच्छामि खमासमणो वंदिउं जावणियाए निसि-
हियाए कही ऊभो रहे. गुरु कहे तिविहेण, शिष्य कहे मत्थएण वंदामि. पछी इच्छा० संदि० भगवन् ! बेसणे संदिसाहुं ?
गुरु कहे संदिसावेह. शिष्य कहे इच्छं. खमा० दइ इच्छा० संदि० भगवन् ! बेसणे ठाउं ? गुरु कहे ठाजो. शिष्य कहे
इच्छं खमा० दइ अविधिआशातना भिच्छामि दुकडं. इति समुद्देश—

अनुज्ञाविधि.

खमा० दइ इच्छा० संदि० भगवन् ! मुहपत्ति पडिलेहुं ? गुरु कहे पडिलेह. शिष्य कहे इच्छं. पछी वांदणां बे देवा.
पछी खमा० दइ इच्छकारी भगवन् ! तुम्हे अमहं पहेलुं उपधान पंचमंगलमहाश्रुतस्कंध, बीजुं उपधान प्रतिक्रमणश्रुतस्कंध,
त्रीजुं उप० शक्रस्तवअध्ययन, चोथुं उप० चैत्यस्तवअध्ययन, पांचमुं उप० नामस्तवअध्ययन, छहुं उपधान श्रुतस्तव
सिद्धस्तवअध्ययन अणुजायावणी नंदिकरावणी वासनिचेप करो. गुरु कहे करेमि. शिष्य कहे इच्छं. पछी गुरु सात
नवकारथी वासक्षेप मंत्रीने नवकार त्रण गणवापूर्वक त्रण वार सर्वेना मस्तक उपर नाखे. पछी खमा० दइ इच्छकारी
भगवन् ! तुम्हे अमहं पहेलुं उप० पंचमंगलमहाश्रुतस्कंध, बीजुं उप० प्रतिक्रमणश्रुतस्कंध, त्रीजुं उप० शक्रस्तवअध्ययन,
चोथुं उप० चैत्यस्तवअध्ययन, पांचमुं उप० नामस्तवअध्ययन, छहुं उप० श्रुतस्तवसिद्धस्तवअध्ययन अणुजायावणी

नंदिकरावणी, देव वंदावो. गुरु त्ने वंदेह. शिष्य कहे इच्छं. स्वमा० दइ इच्छा० मंदि० भगवन् ! चैत्यवंदन करुं ? गुरु
 कहे करेह. शिष्य कहे इच्छं. पछी गुरुए उपधानप्रवेशविधिमां लख्या मुजव देववंदन जयवीराराय पर्यंत करावतुं. पछी
 प्रतिमाजीने पडदो करावी वांदणां वे देवा. पछी पडदो दूर करी ऊमा रही इच्छकारी भगवन् ! तुम्हे अम्हं पहेतुं उपधान
 पंचमंगलमहाश्रुतस्कंध, बीजुं उप० प्रतिक्रमणश्रुतस्कंध, श्रीजुं उप० शक्रस्तवअध्ययन, चोथुं उप० चैत्यस्तवअध्ययन,
 पांचमुं उपधाननामस्तवअध्ययन, छट्टुं उप० श्रुतस्तवसिद्धस्तव अध्ययन अणुजाणावणी, नंदिकरावणी वासनित्तेप
 करावणी देववंदावणी नंदिस्रष्ट्र संमलावणी काउस्सगं करावो. गुरु कहे करेह. शिष्य कहे इच्छं. पहेतुं उप० पंचमंगल-
 महाश्रुतस्कंध, बीजुं उप० प्रतिक्रमणश्रुतस्कंध, श्रीजुं उप० शक्रस्तवअध्ययन, चोथुं उप० चैत्यस्तवअध्ययन, पांचमुं
 उप० नामस्तवअध्ययन, छट्टुं उप० श्रुतस्तवसिद्धस्तवअध्ययन अणुजाणावणी, नंदिकरावणी, देववंदावणी, नंदिस्रष्ट्र
 मंमलावणी करेमि काउस्सगं, गुरु पण स्वमा० दइ इच्छा० संदि० भगवन् ! प्रथम उप० पंचमंगलमहाश्रुतस्कंध, बीजुं
 उप० प्रतिक्रमण श्रुतस्कंध, श्रीजुं उप० शक्रस्तवअध्ययन, चोथुं उप० चैत्यस्तवअध्ययन, पांचमुं उप० नामस्तवअध्य-
 यन, छट्टुं उप० श्रुतस्तवसिद्धस्तवअध्ययन अणुजाणावणी नंदिस्रष्ट्र कड्ढावणी काउस्सगं करुं ? इच्छं. प्रथम उप०
 पंचमंगलमहाश्रुतस्कंध, बीजुं उप० प्रतिक्रमणश्रुतस्कंध, श्रीजुं उप० शक्रस्तवअध्ययन, चोथुं उप० चैत्यस्तवअध्ययन,
 पांचमुं उप० नामस्तवअध्ययन, छट्टुं उप० श्रुतस्तवसिद्धस्तवअध्ययन अणुजाणावणी नंदिस्रष्ट्र कड्ढावणी करेमि काउ-

स्सगं अनत्थ कही एक लोगस्सनो काउस्सग (सागरवरगंभीरा सुधो) गुरु शिष्य बने जणे करी पारी प्रगट लोगस्स कहेवो. पछी खमा० दइ इच्छकारी भगवन् ! पसाय करी नंदिसूत्र संमलावोजी. गुरु कहे सांमळो. शिष्य कहे इच्छं. गुरु खमा० दइ इच्छा० संदि० भगवन् ! नंदिसूत्र कहुं ? इच्छं कही त्रय नवकार गणवापूर्वक त्रय वार मस्तक उपर वासत्तेप नांखी नित्थारपारगाहोह गुरुगुणेहिं वड्डिजाहि कहेवुं. शिष्य कहे इच्छं. पछी खमा० दइ इच्छकारी भगवन् ! तुम्हे अम्हं पहेलुं उप० पंचमंगल महाश्रुतस्कंध, बीजुं उप० प्रतिक्रमणश्रुतस्कंध, त्रीजुं उप० शक्रस्तवअध्ययन, चोथुं उप० चैत्यस्तव-अध्ययन, पांचसुं उप० नामस्तवअध्ययन, छहुं उप० श्रुतस्तवसिद्धस्तवअध्ययन अणुजाणह. गुरु कहे अणुजाणामि, शिष्य कहे इच्छं. खमा० दइ संदिसह किं भणामि ? गुरु कहे वंदितापवेह० शिष्य कहे इच्छं. खमा० इच्छकारी भगवन् ! तुम्हे अम्हं पहेलुं उप० पंचमंगलमहाश्रुतस्कंध, बीजुं उप० प्रतिक्रमणश्रुतस्कंध, त्रीजुं उप० शक्रस्तवअध्ययन, चोथुं उप० चैत्यस्तवअध्ययन, पांचसुं उप० नामस्तवअध्ययन, छहुं उप० श्रुतस्तवसिद्धस्तवअध्ययन अणुजाण इच्छामो अणुसट्ठि गुरु कहे अणुजायं अणुजायं खमासमणायं हत्थेणं, सुत्थेणं, अत्थेणं, तदुमयेणं समंनं धारिजाहि, गुरु गुणेहिं वड्डिजाहि नित्थारपारगाहोह. शिष्य कहे इच्छं. खमा० दइ तुम्हाणं पवेइयं संदिसह साहूणं पवेइमि. गुरु कहे पवेह. शिष्य कहे इच्छं. शिष्य खमा० दइ नंदिनी चोरि वाजु अकैक नवकार गणवापूर्वक त्रय प्रदत्तिणा आपे. गुरु संघ सांथे त्रय वार वासत्तेप नांखे. खमा० दइ तुम्हाणं पवेइयं साहूणं पवेइयं संदिसह काउस्सगं करेमि ? गुरु कहे करेह. शिष्य कहे इच्छं.

स्वामी० दइ इच्छकारी भगवान् ! तुम्हे अर्धं पहेलें उ० पंचमंगलमहाश्रुतस्कंध, बीजुं उप० प्रतिक्रमणश्रुतस्कंध, बीजुं
 उप० शान्धव्यअध्ययन, चौगुं उ० धैत्यस्वामध्ययन, पांचमुं उप० नामस्त्वअध्ययन, अहुं उप० श्रुतस्त्वभिलुप्त्य
 अध्ययन भगुनागावणी करेपि काउस्वगं अन्नत्य कही एक लोगस्सनो काउस्वग (सागरवरांगमीरा सुधी) करी पारी
 प्रगट नोगस्व कही ये वादणा दइ इच्छा० मंदि० भगवन् ! वेसणे संदिसाउं ? गुरु कहे संदिसावेइ, शिष्य कहे इच्छं. पळी
 शिष्य नमा० दइ इच्छा० मंदि० भगवन् ! वेसणे ठाउं ? गुरु तरे ठावेइ, शिष्य खमा० दइ अविधि प्राशा-
 मना भिच्छामि दफडं. स्वमा० दइ इच्छा० मंदि० भगवन् ! पवेयणा सुहपति पडिलेहुं ? गुरु कहे पडिलेह. शिष्य कहे
 इच्छं. कही मुशपति पडिलेडी, वादणा ये दइ, इच्छाकारेण संदि० भगवन् ! पवेयणुं पवेउं ? गुरु कहे पवेइ. स्वमा० दइ
 इच्छकारी भगवान् ! तुम्हे अर्धं पहेलें उप० पंचमंगलमहाश्रुतस्कंध, बीजुं उप० प्रतिक्रमणश्रुतस्कंध, बीजुं उप० यक्रस्त्व
 अध्ययन, चौगुं उप० धैत्यस्वामध्ययन, पांचमुं उप० नामस्त्वअध्ययन, अहुं उप० श्रुतस्त्वभिलुप्त्यअध्ययन
 मग्देवाणी भगुनागावणी वासनिचिकरावणी देववंदावणी नंदिकरावणी नंदिद्वय संभजावणी मालापहेरावणी पात्ती
 तप करशुं. गुरु कहे करजो. पळी शिष्य स्वमा० दइ इच्छकारी भगवन् ! पसाय करी पचक्काण करावो. गुरु कहे करेइ
 पळी शिष्य पयस्वाण करी ये वादणा दइ ऊमा रही कहे इच्छा० मंदि० भगवन् ! वेसणे संदिसाहुं ? गुरु कहे
 संदिमावेइ. शिष्य कहे इच्छं. स्वमा० दइ इच्छा० मंदि० भगवन् ! वेसणे ठाउं ? गुरु कहे ठावो. शिष्य कहे इच्छं.

खमा० दइ अविधि आशातना मिच्छामि दुक्कडं. शिष्य कहे इच्छा० संदि० भगवन् ! मम माला पहिरावो.
गुरु कहे पहिरो, शिष्य कहे इच्छं.

इति मालारोपण विधि.

पछी खजन संबंधी पासे ब्रह्मचर्यादि व्रतनो यथाशक्ति गुरु नियम करावी माला तेना हाथमां आपे, त्रण अथवा सात नवकार गणीने माला पहिरावे. त्रारपछी माला पहेरनार माला सहित नंदिने त्रण नवकारपूर्वक त्रण प्रदक्षिणा आपे. गुरुमहाराज त्रण वार नवकार कहेता मस्तक उपर वासनिक्षेप करे. पछी शिष्य कहे इच्छकारी भगवन् ! पसाय करी हितशिक्षाप्रसाद करोजी ! पछी गुरुमहाराज उपदेश आपे.

गाथा.

कृत्वा पौषधमद्धतं प्रतिदिनं सामाधिकं चादरात् , व्यापारं परिहृत्य बंधजनकं संपूर्य शुद्धं तपः ।
भक्तिं तीर्थपतेर्विधाय विधिना साध्वादिसंधे ततो, धन्यैः शुद्धधनेन सौख्यजनकं स्वप्नोपणं कारितं ॥१॥
मुक्तिरमा वरमाला, सुकृतजलाकर्षणे घटीमाला । साक्षादिव गुणमाला, माला परिधीयते धन्यैः ॥२॥

माला पहेरे ते दिवसे उपवास अथवा आंतील करे. ते दिवसे रात्रिपोषध करे. माला पहेरे ते दिवसथी उत्कृष्टो छ

माग ब्रह्मचर्ये पाले. एकासणुं करे. भूमिशायन करे. जघन्यथी दश दिवस पण पाळें. ळए उपधान वहीने माला पहेरी शुके
 मयगा चे अडारीया तथा चोकीपुं, अकीपुं एम चार उपधान वहीने माला पहेरे. पछी चाकीना चे उपधान नहन करे त्यारे
 पहेलुं पाथ्रीशुं मने पछी अट्टावीशुं वदन करे. कोइ कारण अगर मुद्धुत्त विशेषे छकीयामांही छकीयानी वे उपवासनी पहेली
 वाचना दर्शने पण माला पहेरावी सकाय. कारणे छकीयामांही पेसे ते दिवसे माला पहेरे तो पण चाले परंतु निष्कारणे
 नहि. माला दमेरा पछी पहेरवी कल्पे. माळा पहेरे ते दिवसे वाजिंत्र वगडाववा. ज्ञानपूजा तथा गुरुपूजन विंगेरे करवुं.

मालाविधि संपूर्ण.

अथ वर्धमान विद्या.

ॐ नमो अरिहंताणं, ॐ नमो सिद्धाणं, ॐ नमो आयरियाणं, ॐ नमो उवज्झायाणं,
 ॐ नमो लोए सव्वसाहूणं, ॐ नमो ओहिजिणाणं, ॐ नमो सव्वोहिजिणाणं, ॐ नमो अणं-
 तोहिजिणाणं, ॐ नमो अरहओ भगवओ महावीरस्स सिद्धउ मे भयवं महइ, महाविजा वीरे
 वीरे जयवीरे सेणवीरे वद्धमाणवीरे, जयेविजये-जयंतीए अपराजीए “ ॐ ह्रीं अणीए स्वाहा ” ए

सात अक्षर वासक्षेपना थालामां हाथनी अनामिका अंगुलीए अलेखीने पछी वासक्षेप संत्रयो.

इति वर्धमान विद्या.

माला कदाच भूमि पर पडी जाय त्यारे “ ॐ ह्रीं श्रीं ऐं व्रं ॐ नमः ” ए मंत्र सात वार माला उपर गणवो अने त्रण वार थालामां गणवो. पछी वर्धमान विद्याए वासनिचैप करवो.

त्रीजा-चोथा-पांचमा अने छुट्टा उपधानमां कदी स्थापनाचार्यथी प्रवेश कराववो पडे तो तेनी टुंकी विधि.

प्रथम इरियावही करी, पौषष ग्रहण करी पडिलेहयना सर्व आदेश मागथा. पछी खमा० दइ इच्छा० संदि० भगवन् । वसति पवेउं ? गुरु कहे पवेह. शिष्य कहे इच्छं. खमा० दइ कहे संदि० भगवन् ! शुद्धावसहि. गुरु कहे तहत्ति. खमा० दइ इच्छा० संदि० भगवन् ! मुहपत्ति पडिलेहुं ? गुरु कहे पडिलेहो. शिष्य कहे इच्छं. पछी खमा० दइ इच्छा० संदि० भग० तुम्हे अमंहं त्रीजुं उपधान शक्रस्तत्रअधपन (जे उपधान होय तेना नाम देवा.) उदेशावणि देववंदावणि वासनिचैप करो. गुरु कहे करेमि. शिष्य कहे इच्छं. गुरु नवकार गणवापूर्वक त्रण वार वासनिचैप करे. पछी खमा० दइ इच्छ-

ભારી મગરનું ! તુમ્હે મમ્હં શક્રસ્ત્રમધ્યપન (જે ઉપધાન હોય તેના નામ દેવા) ઉદ્દેશાવણિ નંદિકરાધણિ વાસનિત્રે-
 વક્ત્રમયણિ દેવ પંદારો. ગુરુ કહે વંદારોમિ. શિષ્ય સુમાં દદ્દ ઇચ્છાં મંદિં મગં ત્રૈત્વવંદન કહં ? ગુરુ કહે કરેહ.
 શિષ્ય કહે ટુહં. પછી "ૐ નમઃ પાર્શ્વનાથાય....."નું ત્રૈત્વવંદન અયત્રીયરાય પર્યંત કરાવું. પછી વૌદણાં વે દેવા. પછી
 શુભરક્ષાણી યગમનું ! તુમ્હે યમ્હં ત્રીંતું ઉપધાનશક્રસ્ત્રમ (જે ઉપધાન હોય તેનું નામ દેવું.) અધ્યપન ઉદ્દેશાવણી શક્રસ્ત્રવચ્છબ્ધં
 આરાધનાયં દરોમિ શાક્રસ્ત્રમગં યત્રપ્ય કહીં એક લોગસ્ત્રનો કાક્રસ્ત્રમગ સાગરવરગંભીરા સુધી પારી પ્રગટ લોગસ્ત્ર
 કહેયો. યગાં દદ્દ અગિધિ પ્રાયાનના મિચ્છામિ દુષ્કંડં. અર્ધિ સાત સમાસમણની વિધિ કેટલીક પ્રતોમાં નથી, પણ સેન-
 વચ્ચાનાં પ્રાપયા કહેના જે તે આ પ્રમાણે:-શિષ્ય સુમાં દદ્દ ઇચ્છાં મંદિં મગવત્ ! તુમ્હે અમ્હં ત્રીંતું ઉપધાન શક્રસ્ત્રમ
 અધ્યપન (ત્રીંતું, વૌત્રું, વૌત્રું, વૌત્રું જે ઉપં હોય તેનું નામ દેવું.) ઉદ્દેશો, ગુરુ કહે ઉદ્દેશામિ-ઇત્યાદિ સાત સમા-
 મગમ મમનના

ઉપધાન સંબંધી વિશેષ વ્હકીકત.

ત્રીંતું જગત્સિલ દુષ્કીકન ઉપધાનમાફકે સ્વાસ ધ્યાનમાં રાત્રનાલાયક હોવાથી જુરી જુરી વિધિઓની પ્રતોમાંયો તેમજ
 બેનવશ્રાદિક્ષમાથી પ્રદ્ધળ કરવાનાં જ્ઞાની છે.
 ૨ જે જે વ્યક્તિને માટે ઉપધાન વહન કાનામાં માંવે છે. તેનો ઉદ્દેશ ઉપધાન વહેતાં કરવામાં માંવે છે અને મમુદ્દેશ
 નથા અનુનાવંધા વ્યક્તિની માઠા પરિધાન કરતી વલેતે કાવવાનાં આવે છે, તેમાં ઉદ્દેશ તે વ્યક્તિને પ્રદ્ધળ કરવાની યોગ્યતા,

समुद्देश तेनुंज विशेषपणुं अने अनुज्ञा ते ते सूत्रोनी पठन-पाठन करवानी आज्ञारूप समजवुं.

२ देववंदनना सूत्रो के जेना उपधान वहन करावामां आंचे छे ते सिवायना बीजा सामायिकदि आवश्यकना सूत्रो मांटे उपधान वहन करवावुं फरमान नथी. तदुपरांत चउसरण आदि चार पयना अने दशैकालिक सूत्रना चार अध्ययन श्रावक-श्राविकाने भणवानी छूट छे. तेने मांटे त्रण त्रण आविल करीने वांचना लेवानो विधि छे, ते गुरुगमथी जाणवो.

३ उपधान वहन कर्या अगाउ नवकारादि भणवा-मणाववामां आवे छे ते जीतव्यवहार तथा संप्रदायथी थाय छे, परन्तु ते ते भण्या पछी पहली तके उपधान वहन करवानी जरूर छे.

४ उपधाननां के अन्य दिवसे पोसह त्रथम पहोरमांज लइ शकाय छे. प्रथम पहोरव्यतीत थया पछी लइ शकातो नथी.

५ सामान्य पौषवना एकाशनमां पण लीलोतरी शाक, पाका फल; तेनो रस वर्ज्य छे.

६ उपधान करनाराए क्रिया अगाउ, क्रिया करवाना स्थानथी चोतरफ सो हाथ वस्ति शुद्ध हंमेश-सांज सचार करवानी छे. तेमां मनुष्य के तिर्यचना शत्रु के तेना शरीरनो हाड, रुधिर आदि भाग दूर कराववो. तिर्यचनुं शत्रु के तेना शरीरनो माग ६० हाथनी अंदर रहेवो न जोइए अने मनुष्यनो १०० हाथनी अंदर रहेवो न जोइए.

७ उपधानमां तेल चोळावुं अने औषध लेवानो निषेध छे, परंतु प्रवळ कारणे गुरुनी आज्ञाथी लेवुं.

८ अंधने उपधान करवानो निषेध नथी परन्तु तेने बीजा सचछु मनुष्यनी सहायनी जरूर छे.

२. पीपधर्मा कामळी नासवाना काळ समये कटागणुं न नाखबुं परंतु कामळी ओढीने जाबुं, अने ते ओढेली कामळीनी चेतना-पापरत्नामां चे घडी सुधी उपयोग करवो नहि. खीटी उपर खुल्ली करी मुक्ती राखवी.

१०. समुदाये पडिलेहण करी काजो उदर्यो होय त्यारपछी कोइ एकलो पडिलेहण करे तो तेणे पण काजो उद्धरवो जोइए, नहि उदरे तो दिवस पडे.

११. उपधानमार्थी नीकळे ते दिवसे एकासन अने रात्रियौपध करवो जोइए.

१२. वातुमौममां उपधान बहन करनार पाट-पाटला वापरी शकळे.

१३. छकीयांना पहेले दिवसे प्रबळ कारण होय तो माळ पहेरी शकाय छे, अने तेम करबुं पडे तो ते दिवसे प्रवेदन कराधी पहेनी बांचना भाषीने माळ पहेरावे.

१४. जे दिवसे बांचना लेवानी होय ते दिवसे सवारे लेवी, भूली जाय तो साजे पवेयणुं कर्या अगाड लह शकळे. ते वसुंते पण भूनी जाय तो बाजे दिवसे सवारे पवेयणु कर्या अगाड लह शकळे छे. ते दिवस बीजी बांचनामां गणी शकाय छे.

१५. उपधानमार्थी नीकळ्या पल्ली जो माळ पहेरामां आवे तो ते दिवसे उपवास करवो.

१६. माळ पहेरावनारे पण ते दिवसे मोक्षामां ओछो एकासन तप करवो.

१७. उपधान बहन करनार स्त्रीओए मार्गे बालतां गंतगान करबुं नहि. (श्री हीरप्रश्न).

- १८ नंदि मांडवानी हर्ककित श्री अनुयोगद्वारमां कही छे,
१९ उपधानमां उपवासने दिवसे कल्याणक तिथि आवे अने उपधानवाहरु कल्याणक तप करतो होय तो ते उप-
वासथीज सरे.
२० आश्लोयण तप स्त्रीनर्ग ऋतु समयमां करे तो लेखे न जागे. (श्री हीरप्रश्न).
२१ उपधानमार्था नीकळ्या पछी माळा पहेरनारने माळा परिधान विधिमां पत्रेयणुं करवानो नियम नथी.
२२ उपधान वांचना नवकार मंत्र विनाज आपवी. (श्री हीरप्रश्न)
२३ श्रावक-श्रादिकाने उपधानमां त्रण नवकाररूपज नंदिखत्र संभळाववुं.
२४ पंचमी तप उचरेल होय तेने छकीयामां जो छहे दिवस पंचमी आवे तो पंचमीनो उपवास अने सातमे दिवसे
जरूर उपवास करवानो होवाथी छठ करवो पडे, माटे जेने छठ करवानी शक्ति न होय तेमणे छहे दिवसे पंचमी न आवे
एवी रीते प्रवेश करवो.
२५ उपधान तप पूर्ण थया पछीना पवेयणामां पण दिवस पडे तो दिवसनी वृद्धि थाय.
२६ पौषधमां संध्याकाळनी पडिलेहणमां पौषदशाळा प्रमार्जु ? ए आदेशमार्थी श्राविकाए एकासणुं, आंवील अगर
उपचामना दिवसे सुहपत्ति, चरवलो, कटासणुं, माडो (घाघरो), कांचळी अने साडलो छवानानी पडिलेइण करवी. (प्रा.समाचारी)

૨૭ ગાઝા મંચંધી ને દ્રવ્ય ઉત્પન્ન થાય તે સર્વ દેવદ્રવ્યજ જાણવું. શ્રી સેનપદ્મનાં શ્રીહોરપૂરીષ્વરની મગવાનના પદ્મ પ્રમાણક શ્રી મેનસૂરિની મહારાત્રે સ્પષ્ટ ઉલ્લેખ કર્યો છે. શ્રાદ્ધવિધિમાં પણ દેવદ્રવ્યની વૃદ્ધિ માટે દર વર્ષે માલારોરણ કાઠું પૂમ કહેલ છે. ૯ ઉપવાસ સુકૃતસાગર, કુમારપાઠ આદિ પૂર્વાચાર્યકૃત વળા ગ્રન્થોમાં કયું છે. કલિકાલસર્વેશ્રી શ્રીમાન્વ દેવધંત્રચાર્ય મહારાત્રની દ્વાતિમાં પણ માલારોપણની ઉદ્યામણીનું દ્રવ્ય દેવદ્રવ્યમાં ગયાના પાઠો છે.

૨૮ હૈમ્ય અને આપો માસમાં શુદિ ૭-૮-૯ ૫ ત્રણ ત્રણ દિવસ અને ૬-૮-૯ ૫ ચાર દિવસો અમસજ્ઞાપના દ્વોષથી ઉપવાસમાં ગળી શકતા નથી.

૨૯ મધ્યલોખ આ ચાર પ્રવૃત્તિ કેટલીક વિધિમાં ચોથા ઉપવાસમાં ચૈત્યસ્તવના પ્રારંભમાં અને કેટલીક વિધિમાં પાંચમા ઉપવાસમાં નામસ્તવના અંતમાં વાંચના આપવા માટે લખ્યા છે. ઉપવાસ વહેનરાત્રનારે પ્રવૃત્તિ અનુવાર તેની વાંચના આપવી.

૩૦ માંડની ક્રિયા પ્રવીણ શ્રાવિકા સ્થાપના સમિપે પણ કરી શકે. (હીરપદ્મ).

૩૧ વાસાદનું માવડું મસાલ્લશુદિ કહેવાય છે, પણ તેથી ઉપવાસમાં દિવસ વચતો નથી.

૩૨ કાર્તિક આદિ ત્રણ ચાતુર્માસમાં અઢી દિવસની અમસજ્ઞાપ ગણાય છે તે ઉપવાસમાં ગણવાની નથી.

૩૩ ચાર મધ્યયા છેવ્ ઉપવાસ વસા પછી ચાર વાસ વપતીત થઈ ગયા હોય અને માઠ ન પહેરી હોય તો ત્યારપછી ઉપવાસ થવા પરતિને વદ્ધન કરવા પડે.

- ३४ जरूरी कारणे पाळी पलटाववामां आवे छे एटले वे एकासणा एक साथे कराववामां आवे छे.
- ३५ उपधान वहन कराववाना अधिकारी महानिश्चिना जोग वहन करनारज मुनिओ छे. तेमां पण जेनो शास्त्रबोध विशेष होय, क्रिया कराववामां प्रवीण होय, शुद्ध अने पूर्ण क्रिया कराववानी रुचिवाळा होय, -रहस्य समझता होय तेवा मुनिओए क्रिया कराववी योग्य छे.
- ३६ एक साथे वहेवाना ४ उपधानो पैकी गाढ कारणथी जो एक के वे अठारीया (पहेलुं वीजुं उपधान) वहन करवामां आवे अथवा एकज अठारीयुं वहन करवामां आवे तो त्यारपछी बार वरसनी अंदर बाकी रहेल उपधान वहन करी माल पहेरे तो ते प्रथमना एक अथवा वे अठारीया लेखामां गणाय. बार वरसनी अंदर माल न पहेरे तो लेखामां न गणाय. अने चोथुं तथा छुटुं उपधान वहन कर्या पछी छ मासनी अंदर माळ न पहेरे तो ए वे उपधान फरीथी वहन करवा पडे.
- ३७ उपवासने दिवसे करातुं पुरिसुद्ध विशेष तपमां गणातुं नथी, तेम मूळ विधिथी कराता उपधानना आंबिलनुं पुरिसुद्ध गणातुं नथी. एकासणाना दिवसे जे पुरिसुद्ध थाय छे तेनेवे आनी तप लेखे लागे छे.
- ३८ शुदि ५-८-१४ अने ८-१४ आ पांच तिथिए जो एकासणु आवे तो आंबिल कराववामां आवे छे.
- ३९ जो उपधान वहन करनार बालक होय, बुद्ध होय अथवा तरुण छतां अशक्त होय तो उपधान तपनुं प्रमाण पोतानी शक्ति अनुसार पूर्ण करवां. महानीश्चिस्त्रमां कहेल छे पण ते प्रवृत्ति जोवामां आवती नथी.

४० उपधानमां पेठा पछी प्रथमना तथा दिवस सुधीमां नहुं बख के उपकरण घरेयी लायी शकाय छे, त्यारपछी नद गफाय नदि.

४१ माला पहरेयाना भागला दिवसे उत्तम रेशम विगेरेनी करावेली माळा महोत्सवपूर्वक वरघोडो चढावी गुरु पासि नद जइ त्यां तेनी प्रतिष्ठा करावी पोताने घेर अथवा संघे ठंरावेली स्थाने लइ जइ बाजोठ पर पधरावी त्यां माळा पहेर नारे रात्रिजागरण करुं. परमात्मानी स्तुति स्तवनादिवडे रात्रि ब्यतीत करवी. पछी प्रभाते ते माला लइने गुरुमहाराज पामे गाजा पहरेवा जयुं.

४२ उपधान बहन करनारामोए उपधान तपनी यादगीरी माटे सचिन्तादिनो त्याग, ब्रह्मचर्यादिकनो नियम, पर्व-
तिथिए पीपय, नौद नियमनी धारणा, सामायिक, प्रतिक्रमण करवा, पूजा, तीर्थयात्रा आदि धर्मकार्यमां उद्यम राखवो.

४३ पञ्चवसाय पारती वखते, भोजन कर्या पछी चैत्यत्रंदन करती वखते तथा सवार सांजनी क्रिया वखते स्थापना-
चार्य रुद्रा राखवा जोइए.

आ सिवाय बीजी केटलीक अपवादीक हकीकत छे ते प्रवाह तरीके गणाइ जवाना भययी अत्रे तखनामां आवेल
नथी. उपधान बदेवरावनाराए गुरुगमता लइ तेनो यथा उपयोग विधिनी प्रतो विगेरे जोइने करवो.

आल्लोयण विधि.

पहेले उपधाने तथा बीजे उपधाने (अढारीया) (सरखी होवाथी साथे लखी छे). पोसह त्रण, स्वाध्याय छ हजार, उपवास चार, जीवविराधनाए-पोसह चार, स्वाध्याय आठ हजार, अधिक तप.

त्रीजे उपधाने (पांत्रीशुं).

पोसह छ, स्वाध्याय चार हजार, उपवास छ. जीवविराधनाए-पोसह सात, स्वाध्याय चौद हजार, अधिक तप.

चौथे उपधाने (चोकीयुं).

पोसह एक, स्वाध्याय वे हजार, उपवास एक. जीवविराधनाए-पोसह वे, स्वाध्याय चार हजार, अधिक तप.

पांचमे उपधाने (अट्टावीसु).

पोसह पांच, स्वाध्याय दश हजार, उपवास पांच. जीवविराधनाए-पोसह छ, स्वाध्याय बार हजार, अधिक तप.

छट्टे उपधाने (छकीयुं).

पोसह एक, स्वाध्याय वे हजार, उपवास एक. जीवविराधनाए-पोसह वे, स्वाध्याय चार हजार, अधिक तप. पोसह चया अहोरत्नं उपवासथी करावा.

दिन पञ्चा होय तथा वध्या होय ते आलोगणमां भावे नदि.

इति आलोयण विधि.

पुरुषे राखवाना उपकरणो.

? क्टामणुं, ? चरवलो, ? मुहपति, ? घोतिपां, ? उत्तरामण, ? मातरीयुं (पंचीयुं) ठछे-मात्रे वता पहेरवा
मार्क, ? उत्तरपटो, ? मंधारीयुं, ? भोद्वानी गरम कामळी, ? खेळीयुं (लुगढानो करुढो), ? हंडासण, पुरुषे सका-
रण वळे क्टामणा, मुहपति, चरवलो राखवानी प्रशुत्ति छे.

स्त्रीए राखवाना उपकरणो.

? क्टामणा, ? मुहपति, ? चोरस दांडीना चरवला, ? साडला, ? घाथरां, ? कंचुवा, ? ठछेमात्रे जवानो वस,
? मंधारीयुं, ? उत्तरपटो, ? भोद्वानी गरम कामळी, ? हंडासण, ? खेळीयुं.

संपूर्णोऽयं ग्रन्थः

